

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 11. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag d. 30. november 2012

Tidspunkt: Kl. 10.00

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Benny Engelbrecht (S) næstformand, Jens Joel (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Finn Sørensen (EL), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Minister for sundhed og forebyggelse Astrid Krag (SF), økonomi- og indenrigsminister Margrethe Vestager (RV), justitsminister Morten Bødskov (S), beskæftigelsesminister Mette Frederiksen (S), social- og integrationsminister Karen Hækkerup (S), klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard (RV) og minister for ligestilling og kirke og minister for nordisk samarbejde Manu Sareen (RV)

Næstformanden ledede mødet under dagsordenens punkt 1-7, mens Jens Joel fungerede som formand under dagsordenens punkt 8-11.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3206 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – sundhedsdelen) den 6.-7. december 2012

Dagsordenspunkt 1, 4 og 6 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort.

Punkt 2 og 3 hører under Social- og Integrationsministeriets ressort.

Punkt 5 hører under ligestillingsministerens ressort.

Punkt 7-9 hører under Sundhedsministeriets og Forebyggelsesministeriets ressort.

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde sundhedsministeren punkt 7.-9. på rådsmødedagsordenen.

Punkterne 1, 4 og 6 blev forelagt af beskæftigelsesministeren under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 2 og 3 blev forelagt af socialministeren under punkt 7 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 5 blev forelagt af ligestillingsministeren under punkt 10 på Europaudvalgets dagsorden.

Sundhedsministeren: Der er for min del af rådsmødet tre sager på dagsordenen, og jeg forelægger dem alle tre til orientering. Det drejer sig om dagsordenens punkt 7, 8 og 9.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2011) 0866

Rådsmøde 3206 – bilag 3 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1443 FO, forhandlingsoplæg forelagt 14/6-12)

Sundhedsministeren: Den første sag, jeg vil nævne, er Kommissionens forslag til afgørelse om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

Jeg forelagde sagen til forhandlingsoplæg her i udvalget i forbindelse med rådsmødet i juni i år. Dengang var det min vurdering, at forhandlingerne var i god gænge, og at vi ville nå til enighed i Rådet i løbet af efteråret.

Vi er i mellemtiden kommet et stykke videre, men vi er ikke helt i mål, hvad jeg ellers havde forventet.

Det mest sandsynlige er, at vi på rådsmødet vil få forelagt en fremskridtsrapport fra det cypriotiske formandskab. Der pågår dog stadig drøftelser i Bruxelles, og det kan ikke helt udelukkes, at vi kan nå til enighed på rådsmødet.

De sidste udeståender knytter sig især til forslagets artikel 4, der handler om det fremtidige samarbejde inden for sundhedsberedskab. Der er ikke fuld enighed om, hvilke typer af informationer medlemslandene skal udveksle, og hvordan informationsudvekslingen skal tilrettelægges. Det er blandt andet et spørgsmål om, hvorvidt man skal benytte komitologiprocedure i den forbindelse.

Også artikel 13 og 14 i Kommissionens oprindelige forslag drøftes stadig. Efter forslaget kan Kommissionen i visse tilfælde erklære en nødsituation i EU med det formål at iværksætte en procedure for hurtig godkendelse af f.eks. pandemivacciner.

Der er enighed om behovet for en hurtig lægemiddelgodkendelse i krisesituationer, men der er ikke enighed om den konkrete beføjelse til Kommissionen til at erklære en nødsituation. Det drøftes også, hvordan man i givet fald skal inddrage WHO i beslutningerne.

Fra dansk side støtter vi forslaget og målsætningen om at skabe en sammenhængende ramme for EU's indsats til håndtering af alle alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler.

I forhold til de udestående spørgsmål kan vi fra dansk side tilslutte os de løsninger, der kan opnås enighed om. Det betyder, at vi fra dansk side – hvis det bliver aktuelt – vil kunne tilslutte os forslaget på rådsmødet. Men det mest sandsynlige er altså, at vi får forelagt en fremskridtsrapport med henblik på videre drøftelser under det irske formandskab.

Pia Adelsteen bad i anledning af sundhedsministeren bemærkning om, at der er problemer med at definere, hvornår der foreligger en nødsituation, om en uddybning heraf.

Sundhedsministeren sagde, at sagen drejer sig om artikel 12, hvorefter man kan iværksætte en hurtig godkendelse af lægemidler. Der er enighed om, at der skal kunne erklæres en nødsituation, hvor man kan iværksætte en hurtig godkendelse af lægemidler. Det, diskussionen drejer sig om, er, hvor meget Kommissionen skal gøre, og hvor meget der skal ligge i WHO-regi. Det er regeringens holdning, at man ikke skal opbygge en parallel struktur, hvor Kommissionen skal være et "mini-WHO".

Pia Adelsteen erklærede sig enig i sundhedsministerens synspunkter.

8. Organdonation og -transplantation

– Rådskonklusioner

KOM (2008) 0819

Rådsmøde 3206 – bilag 3 (sammenfatning side 8)

Sundhedsministeren: Den næste sag på rådsmødedagsordenen er et udkast til rådskonklusioner om organdonation og organtransplantation.

Der er mangel på organer til transplantation, og det er vigtigt at sikre, at mulige donororganer findes og anvendes til transplantation.

For at sikre flest mulige organer er det vigtigt, at EU-landene samarbejder. Det samarbejde støtter rådskonklusionerne op om.

Rådskonklusionerne tager udgangspunkt i, at udveksling af viden og erfaringer kan bidrage til at sikre det bedst mulige donations- og transplantationssystem i medlemslandene.

Målet er at øge organtilgængeligheden, at fremme transplantationssystemernes effektivitet og at øge kvalitet og sikkerhed.

Med konklusionerne sættes der fokus på betydningen af at styrke et tværgående samarbejde på donationsområdet, hvor der udveksles erfaringer og information på alle områder af betydning for antallet af donationer, herunder også eventuelle erfaringer med anvendelse af f.eks. organer fra ældre donorer.

Der opfordres til at sætte større fokus på levende donorer. Her står vi jo rigtigt stærkt i Danmark i forhold til mange andre lande. Herunder vil man gøre patienter og behandlere mere opmærksomme på, at muligheden i det hele taget eksisterer.

Det er efter min mening et godt sæt konklusioner, som kan bidrage til at styrke et nødvendigt EU-samarbejde om organdonation og transplantation, og som ligger i fin forlængelse af direktivet fra 2010 om kvalitets- og sikkerhedsstandarder for menneskelige organer til transplantation.

Regeringen kan derfor støtte rådskonklusionerne.

9. Sund aldring

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3206 – bilag 3 (samlenotat side 10)

Sundhedsministeren: Den sidste sag, jeg vil orientere om i dag, er formandskabets udkast til rådskonklusioner om sund aldring.

Baggrunden for konklusionerne er de udfordringer, som medlemslandene og Unionen står over for som følge af den demografiske udvikling.

Året i år, 2012, er af Kommissionen og Europa-Parlamentet udpeget til europæisk år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne.

Konklusionerne understreger, at sunde og aktive borgere skaber mulighed for højere produktivitet og bedre muligheder for at møde 2020-målene om smart, bæredygtig og inkluderende vækst.

Med den aktuelle økonomiske krise og de demografiske forandringer er der behov for at nytænke de eksisterende tilbud for at etablere et mere effektivt og bæredygtigt sundhedsvæsen og skabe et mere aldersvenligt samfund.

Konklusionerne opfordrer derfor blandt andet medlemslandene til at sætte fokus på sundhedsfremme, forebyggelse, tidlig opsporing og bedre sygdomshåndtering gennem hele livet

Regeringen er enig i, at vi også i EU skal sætte fokus på perspektiverne i sund og aktiv aldring. Samtidig kan konklusionerne bidrage til at fastholde et fokus i europæisk regi på indsatsen mod kroniske sygdomme og på "patient empowerment", som var en af prioriteterne på sundhedsområdet under det danske formandskab.

Det er efter min mening et godt sæt rådskonklusioner, som regeringen kan støtte.

FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 3205 (økonomi og finans) den 4. december 2012

Dagsordenspunkt 1 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Punkt 2-4 hører under Erhvervs- og Vækstministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Punkt 5-8 hører under Skatteministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Punkt 9-12 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Punkt 13 hører under Finansministeriets og Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Punkt 14 hører under Økonomi- og Indenrigsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af økonomi- og indenrigsministeren.

Økonomiministeren: Jeg tror ikke, jeg kan gøre det på ti minutter, sådan som sundhedsministeren gjorde det. Det er en ret intens dagsorden, der er. Vi skal igennem både banktilsynet med henblik på et mandat og diskussionen om at styrke den økonomiske og monetære union, det er kapitalkrav – igen, igen – der er det europæiske semester, altså vækstundersøgelsen, for anden gang, der er makroøkonomiske ubalancer, der er implementering af vækst- og stabilitetspagten, og så er der Revisionsrettens årsberetning. Det vil sige en lang række substantielle punkter på rådsmødet.

Den fælles tilsynsmekanisme på bankområdet forelægges til forhandlingsoplæg, de øvrige sager er til orientering.

Jeg har ingen kommentarer til sagerne om "two-pack" – altså de to reguleringsforslag vedrørende eurolandene – bekæmpelse af momssvig, adfærdskodeks for erhvervsbeskatning og den finansielle transaktionsskat. Det er alle gamle kendinge, som der står en hel del om i den kommenterede dagsorden.

1. Forslag til forordninger vedr. styrket eurosamarbejde ("two-pack")

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0819, KOM (2011) 0821

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 241, behandlet i EUU 9/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 599 (side 1533, behandlet i EUU 6/7-12)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

Udg. 2. Revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID/MiFIR)

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0656 og KOM (2011) 0652

Punktet var udgået.

3. Reviderede regler om kapitalkrav (CRR/CRD IV)

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0452 og KOM (2011) 0453

Rådsmøde 3205 – bilag 2 (samlenotat side 3)

KOM (2011) 0453 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0453 – svar på spørgsmål 2

KOM (2011) 0453 – svar på spørgsmål 3

KOM (2011) 0452 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0452 – svar på spørgsmål 2

KOM (2011) 0452 – bilag 3 (Folketingets udtalelse af 11/1-12)

EUU alm. del (10) – bilag 322 (notat om problemerne for dansk realkredit med ny EU-regulering for de finansielle markeder)

EUU alm. del (10) – bilag 319 (svar fra kommissær Barosso og Barnier på henvendelse fra EUU og ERU)

EU-note (11) – E 12 (notat af 21/11-11)

EU-note (11) – E 4 (notat af 11/10-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 242, behandlet i EUU 9/11-12)

EUU alm. del (12) – bilag 46 (side 17, behandlet i EUU 5/10-12)

EUU alm. del (11) – bilag 315 (side 286 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 25/11-11)

Økonomiministeren: Der er lagt op til en ny drøftelse af sagen om kapitalkrav.

Der foreligger ikke et nyt samlet kompromisforslag. Det er uklart, om det vil være muligt at nå målet om en aftale mellem Rådet og Europa-Parlamentet inden årsskiftet. De mest centrale uenigheder mellem Rådet og Europa-Parlamentet vedrører likviditetsreglerne, navnlig de mulige regler vedrørende "stabil finansiering", altså "Net Stable Funding Ratio", aflønning dvs. forslaget om et loft over bonusser – og krav om kønskvoter.

Om stabil finansiering gælder det, ligesom da vi talte om det på det forrige møde, at Rådet – herunder Danmark – holder fast i, at et sådant krav skal vurderes nærmere med henblik på politisk stillingtagen om nogle år. Parlamentet mener, at Kommissionen skal kunne indføre kravet via en delegeret retsakt. Det er uklart, hvordan et kompromis vil lande. Når jeg nævner det eksplicit, er det fordi vi har talt om det før, og fordi vi har en interesse i det, fordi det bl.a. er her, der skal være plads til dansk realkredit.

Med hensyn til andre regler i kapitalkravene af betydning for dansk realkredit er der ikke sket nogen væsentlig udvikling. Det gælder fortsat, som vi har diskuteret det før, at vurderingen af aktivers likviditet baseres på objektive kriterier. Opgaven er at fastholde denne løsning, fordi den er god. Vi har tidligere her i udvalget drøftet præambel 74 i kompromisforslaget, som er foreslået af Europa-Parlamentet. Præambelen vedrører bl.a. likviditetsreglerne og dansk realkredit. Forventningen er på nuværende tidspunkt, at den vil blive fastholdt i kompromisforslaget med mindre justeringer.

Men hensyn til reglerne om aflønning har Parlamentet foreslået stramninger, nemlig at den variable del af aflønningen ikke må være større end den faste del. Det er uklart, hvilket kompromis der kan findes.

Vi er sådan set åbne over for at se på yderligere begrænsninger af den variable løn, da de danske krav på visse punkter i forvejen er strammere.

Vi er i forhandlingerne for nylig blevet opmærksomme på en problemstilling, som vedrører muligheden for at kræve offentliggørelse af individuelle lønninger for bankdirektører og direktionsmedlemmer. Dette oplysningskrav blev indført i Danmark i 2011 på baggrund af den politiske aftale om ansvarlig aflønningspolitik. Kravet indgår imidlertid ikke i de nye EU-regler. Med de nye EU-kapitalregler totalharmoniseres dele af EU-aflønningsreglerne, og det betyder, at f.eks. krav om offentliggørelse, der ikke indgår direkte i EU-reglerne, ikke umiddelbart vil kunne opretholdes.

Det arbejder vi i sagens natur på at få ind, fordi der er en grund til, at vi har det. Vi er enige om, at vi gerne vil have de sådan. Grunden til, at vi gør vores bedste for at få det på plads, er, at vi gerne vil fortsætte den danske praksis på det område. Vi har fremført det i forhandlingerne, og vi er i dialog med formandskabet på basis af konkrete tekstforslag. Vi har sådan set ikke nogen grund til at tro, at der vil være modstand mod det blandt de andre medlemslande. Vi skal bare være opmærksomme på, at det er en ting, der er kommet ind på det seneste.

Nikolaj Villumsen undrede sig over, at man ikke indførte gearingsmål, altså mål for hvor meget bankerne maksimalt må låne ud i forhold til egenkapitalen.

Han forstod ikke, at man ville give bankerne en ret til at vurdere sig selv.

Jakob Ellemann-Jensen erklærede sig enig i, at vi må have fokus på realkredit-ten, og at politiske beslutninger træffes af politikerne og ikke gennemføres som delegerede retsakter.

Økonomiministeren mente ikke, kapitalkravsdirektivet løste verdensgåden, men hun betragtede det som et vidtgående skridt til at få en helt anderledes solid finansiel sektor. Hun forstod ikke Nikolaj Villumsens kritik, idet hele mandatet i dag handler om det banktilsyn, som skal føre tilsyn med, at bankerne følger de regler, de skal følge. Det giver ikke bankerne frihed til at gøre, som de vil.

Økonomiministeren bekræftede over for Jakob Ellemann-Jensen, at regeringens linje er, at politiske beslutninger skal tages af de politiske beslutningstagere. Hun tilføjede, at der er et element af institutionel kamp i det, idet Europa-Parlamentet gerne vil have delegerede retsakter, fordi det giver Parlamentet mulighed for at blande sig.

Nikolaj Villumsen havde stadig væk den bekymring, at indholdet af det, vi beder tilsynet om at kigge på, ikke er noget, der bringer os længere. Det ville han bede økonomiministeren om at svare skriftligt på.

Han mente, det vigtigste kritikpunkt var, at det er bankerne selv, der skal kigge sig efter i sømmene. Det mener OECD også. Det er de lande, som ønsker, at bankerne skal kontrollere sig selv, der har problemer.

FO 4. Fælles tilsynsmekanisme på bankområdet

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0510, KOM (2012) 0511, KOM (2012) 0512

Rådsmøde 3205 – bilag 3 (samlenotat)

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 123

EUU alm. del (11) – svar på spørgsmål 124

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 246, behandlet i EUU 9/11-12)

Økonomiministeren: Vi skal drøfte forslaget om et fælles banktilsyn og forslaget om at ændre forordningen om banktilsynsmyndigheden, EBA. Ideen med at lave et fælles tilsyn er at bryde den onde cirkel, som vi har set en række dårlige eksempler på, mellem svage offentlige finanser og svage banker, især i eurolandene. Det vil være godt for stabiliteten i Europa, og hvad der er godt for stabiliteten i Europa, er også godt for Danmark. Det gælder sådan set, uanset om vi vælger at deltage eller ej. Der forhandles fortsat, og det vil man formodentlig også gøre under mødet eller i hvert fald helt indtil mødet. Det er uklart, hvornår vi har et endeligt forhandlingsresultat. Det Europæiske Råd vil også drøfte sagen på topmødet den 13.-14. december 2012.

FO Jeg vil i dag bede om mandat til en dansk holdning til vedtagelsen af de to retsakter, så det fælles tilsyn kan etableres i regi af Den Europæiske Centralbank. Jeg beder ikke i dag Folketinget om at tage stilling til en mulig dansk deltagelse i det fælles tilsyn. Det er altså to forskellige ting. Det er endnu for tidligt at vurdere, om Danmark skal deltage. Forhandlingsmandatet handler altså om selve forslaget om etablering af tilsynet i regi af Centralbanken.

Uanset om Danmark deltager eller ej, beslutes forslaget om et fælles tilsyn med enstemmighed blandt alle EU-lande. Bemyndigelsen til, at eurolandene kan gå videre, kræver altså også dansk stillingtagen. Vi skal aktivt tage stilling til dette forslag. Ligeledes uafhængigt af dansk deltagelse skal der tages stilling til forslaget om den europæiske bankautoritet, altså EBA-forslaget. Det skal vedtages med kvalificeret flertal.

Den vigtigste prioritet i forhold til den europæiske bankautoritet er, at denne myndighed stadig væk kan spille den helt centrale rolle, når det drejer sig om regler og standarder på tilsynsområdet for alle 27 lande. Den europæiske bankautoritet er vores allesammens. Den drejer sig ikke kun om eurolandene, men om os alle sammen. Derfor er det vigtigt, at den bliver ved med at fungere på den måde. Ellers risikerer det indre marked at bliver vredet på en måde, som ikke er i vores interesse. Grunden til, at det er vigtigt, er, at vi gerne vil have ens spilleregler. Der er meget store forskelle landene imellem på vores finansielle historie, men vi vil gerne have fælles spilleregler og ensartet konkurrence. Landene i det fælles tilsyn ventes i praksis at koordinere deres stillingtagen i EBA med hinanden. De lande, som deltager i tilsynet, ventes at koordinere – sandsynligvis uformelt. Landene i det fælles tilsyn vil med gældende regler på egen hånd i stort omfang kunne afgøre sagerne uden støtte fra landene uden for det fælles tilsyn. Derfor er det ret

åbenlyst, at hvis man ikke vil have, at tilsynslandene om jeg så må sige kan bestemme det hele, så bliver man nødt til at se på stemmereglerne for at bevare en reel indflydelse for lande, som står uden for det fælles tilsyn. Det gælder især vedtagelsen af bindende tekniske tilsynsstandarder. Det lyder teknisk, og det er det selvfølgelig også. Der er bare det ved det, at det betyder meget for, hvilken praksis tilsynet i det enkelte land kommer til at følge. Derfor er det på ingen måde en detalje.

Der arbejdes med forskellige modeller, f.eks. modeller med dobbelt flertal blandt landene inden for og uden for det fælles tilsyn. Det er et af de forslag, vi fra dansk side er positive over for. Sådan som jeg har fået det præsenteret, er det også dobbelt i den forstand, at man arbejder både med vægtede stemmer og med "et land én stemme." Noget af det er ikke afklaret endnu. Vi får løbende meldinger på, at landene skifter holdning til det. Det er som sagt ikke på plads.

Vi forventer, at det kommer på plads, sådan at balancen bliver rigtig. Altså at den europæiske bankautoritet fortsat vil være for os alle sammen. Det, som vi selvfølgelig ser efter, er, at det endelige kompromis indebærer en balance mellem de lande, som er med i tilsynet, og de lande, som måtte stå uden for tilsynet.

Den vigtigste prioritet i forhold til selve det fælles tilsyn er at sikre de bedste vilkår for eventuel dansk deltagelse i et fælles tilsyn.

Derfor arbejder vi for, at det fælles tilsyn skal være åbent på ligeværdige vilkår for alle EU-lande, som ønsker at deltage. Det aktuelle kompromisforslag lægger op til, at deltagende ikke-eurolande får plads i centralbankens nye tilsynsråd på lige vilkår med eurolandene. I selve tilsynsrådet kan man altså være med på ensartede vilkår, sådan som det tegner sig nu.

Så er der Centralbankens styrelsesråd. Centralbankens styrelsesråd består af eurolande. Det er Centralbankens øverste organ. Dermed være også sagt, at i sidste ende kan styrelsesrådet forkaste tilsynsrådets beslutninger. Det aktuelle kompromisforslag lægger imidlertid op til, at ikke-eurolande kan undlade at følge afgørelser, hvor styrelsesrådet har forkastet tilsynsrådets beslutning. Det er selvfølgelig ret vidtgående. Derfor er der også en parallel til det, nemlig at hvis Centralbanken synes, at så holder samarbejdet ikke længere, så kan den opsige samarbejdet. Når det er vigtigt, er det fordi man skal teste systemet på, hvad der kan ske, hvis man kommer i en ekstrem situation. Hvis styrelsesrådet ikke følger tilsynsrådet, så er man som ikke-euroland, som er med i tilsynet, men som ikke er med i styrelsesrådet, i en særlig situation. Så er der en konflikt, og den konflikt skal kunne håndteres. Det skal der selvfølgelig tages stilling til, når man laver et sådant forslag. I den ekstreme situation har man så en regel for, hvad der kan komme til at ske. De nærmere modeller forhandles fortsat.

Vi arbejder også for, at kvaliteten af det fælles tilsyn bliver høj og på linje med kvaliteten af det danske tilsyn. Der skal også sikres en effektiv og robust arbejdsdeling mellem centralbanken og de nationale tilsyn. Der er lagt op til en model, hvor de nationale tilsyn varetager tilsynet med institutter under en vis størrelse, men under retningslinjer og tilsynsrammer fra centralbanken, og således at centralbanken til hver en tid kan vælge at overtage det direkte tilsyn – og i øvrigt

modtager omfattende data fra disse tilsyn. Den nærmere arbejdsdeling forhandles fortsat, men det er sådan, hovedlinjen ser ud i øjeblikket.

For at sikre, at det fælles tilsyn kan rumme velfungerende forretningsmodeller – som f.eks. det danske realkreditsystem – arbejder regeringen også for, at det fælles tilsyn skal tage højde for institutternes forskellige forretningsmodeller. Det, at man har et fælles tilsyn, gør jo ikke, at alting bliver ens. Vi har som sagt forskellige finansielle historier, forskellige måder at gøre tingene på. I Danmark har vi en gennem flere hundrede år stresstestet måde at finansiere vores boliger på, som selvfølgelig skal kunne fortsætte.

Med hensyn til spørgsmålet om eventuel dansk deltagelse i det fælles tilsyn er det positivt, at det går den rigtige vej, når det gælder ikke-eurolandes mulighed for at deltage på ligeværdige vilkår.

Jeg vil imidlertid først lægge op til en beslutning om dansk deltagelse på et senere tidspunkt. Som sagt pågår forhandlingerne fortsat. Når selve tilsynsforslaget er færdigforhandlet, skal indholdet i det mulige tætte samarbejde med centralbanken for ikke-eurolande præciseres, og vi skal have et godt billede af det, man kunne kalde den samlede "bankunion", hvor det fælles tilsyn kun er én del. Her tænker jeg især på den fælles ordning for afvikling af nødlidende banker – altså principper, finansiering, adgang for ikke-eurolande osv. Der vil være en lang række spørgsmål, som skal afklares i den forbindelse. Det vil ske i forslag, som Kommissionen ventes at fremlægge næste år.

Hermed er sagt, at vi først vil lægge op til en beslutning om, hvorvidt vi skal deltage eller ej, på et senere tidspunkt, når vi har et bedre overblik.

Der er en række interesser fra dansk side, også når vi ser på de næste forslag, der skal lægges på bordet. Vi lægger vægt på, at vi har en ordning, hvor det er bankerne selv og ikke de offentlige kasser, der bærer omkostningerne ved bankkriser. Det skal sikres, at dette også kommer til at gælde i et fælles system.

Vi vil derfor først på et senere tidspunkt kunne tage stilling til eventuel dansk deltagelse i det fælles tilsyn på baggrund af en vurdering af fordele og ulemper. Jeg vender altså tilbage til denne sag her i udvalget.

Pia Adelsteen kritiserede, at papirerne vedrørende banktilsynet var kommet så sent. Hun havde modtaget det sidste notat vedrørende Grækenland aftenen før kl. 20.03.

Hun var i tvivl om, hvad det egentlig er, økonomiministeren vil have mandat til. Hun forstod, at det ikke var til dansk deltagelse, men til hele konstruktionen. Som hun forstod det, kan det fælles banktilsyn gå ind og sige stop, hvis der er udsigt til, at en bank er på vej til at gå nederom og hjem eller har store problemer. Men hvordan definerer man "udsigt til"? Hun havde også fået det indtryk, at banktilsynet kunne gå ind og afskedige ledelsen og udpege en ny ledelse, før virksomheden så ud til at fejle. Banktilsynet havde også mulighed for at indkalde aktionærerne og foreslå reformer eller kapitaludvidelser. Man kan jo foreslå meget, men det er aktionærerne, der bestemmer, om de vil rette sig efter rådet.

I anledning af økonomiministerens udtalelse om, at det er vigtigt, at der er ens spilleregler, gjorde Pia Adelsteen opmærksom på, at kapitelmarkederne er forskellige. I Danmark har vi f.eks. realkredit. Kan der så reelt blive tale om fælles spilleregler? Hun tilføjede, at det var hendes indtryk, at man faktisk forsøgte at tage hensyn til forskellighederne.

Hun vidste ikke, om den fælles fond, som bankerne skal betale ind til, hører med i mandatet, men spurgte, om den reelt bliver stor nok til, at man kan undgå spekulation. Eller om den skal have opbakning fra EU-budgettet. Eller om det er de medvirkende stater, der i sidste ende skal stå som garanter for lånet.

Endelig spurgte hun, om man har fået afklaret, om det overhovedet er lovligt at have ikke-eurolande med i beslutningsprocessen.

Lene Espersen takkede økonomiministeren for en grundig gennemgang og kunne støtte regeringens linje. Hun opridsede de elementer, der for Det Konservative Folkeparti var afgørende:

1. At man tager højde for forskellighederne på de enkelt landes forretningsmodeller på kapitalmarkedet, og at den danske realkredit kan rummes i systemet. Det er et kardinalpunkt.
2. At det bliver åbent for alle. Det Konservative Folkeparti forstår godt, at man i eurokredsen har haft et behov for på en lang række områder at gå videre, men konstruktionen skal være åben for alle.
3. At rettigheder og forpligtelser må følges ad.
4. At der bliver flest mulige ens spilleregler, så man opretholder integriteten i det indre marked. Danmark må holde fast i, at systemet kan rumme alle 27 medlemslande.
5. At bankerne selv kommer til at betale, hvis der bliver tale om en afviklingsordning for nogle banker, og at skatteyderne ikke bliver involveret.

Lene Espersen tilføjede, at på mange af punkterne var det noget, regeringen også havde været inde på.

Hun sluttede med at ønske held og lykke i de vanskelige forhandlinger, således at vi er godt rustet til at tilslutte os på et senere tidspunkt, hvis modellen bliver god.

Nikolaj Villumsen tilsluttede sig Pia Adelsteens kritik af, at man fik papirerne så sent.

Økonomiministeren siger, at det kun er banktilsynet, vi skal snakke om i dag. Men i samlenotatet kobler man banktilsynet sammen med bankunionen og den fælles ordning for afvikling af nødlidende banker. Derfor bliver udvalget nødt til at forholde sig til hele bankunionen.

Spørgsmålet om ikke-eurolandenenes rolle er det helt afgørende. Den svenske finansminister har sagt, at et fælles tilsyn kræver en traktatændring, for selv om ikke-eurolandene kommer med i banktilsynet, bliver de underlagt ledelsen i ECB, som de ikke er med i. Han forstod, at regeringen var bekymret herfor, men han kunne ikke se, at problemet bliver løst i det, der nu lægges frem. Hvis et ikke-euroland ikke vil rette sig efter det, ledelsen i ECB ønsker, kan Kommissionen

sige: "Ret ind eller skrid". Mener økonomiministeren, at det er godt nok? Nikolaj Villumsen bad om et notat om, hvorvidt det vil medføre suverænitetsafgivelse.

Merete Riisager pointerede, at situationen er alvorlig og dramatisk, både for eurozonen og for Danmark, og at det, der kommer til at ske, vil få enorme konsekvenser for os og for vores børn. Barroso siger, at en traktatændring ikke er nødvendig, men det er slet ikke det, det handler om. Det er euroforbeholdet, der udfordres. EU er blevet lig med euroen, og det er ekstremt kritisk.

Merete Riisager mente ikke, det bliver banktilsynet, der kommer til at redde euroen. Hvis man skal redde euroen, skal man have hele bankunionen og indskydergarantien med.

Hun spurgte, om det, Europaudvalget skal give mandat til i dag, udelukkende er tilsynet, eller er der også noget om ECB's muligheder for at lukke banker og om selvfinansieringsdelen. Hun var klar over, at Europaudvalget ikke i dag tager stilling til Danmarks eventuelle deltagelse, men det handler om, hvordan pakken skal være. Hun kunne være bekymret for det bureaukrati, man er ved at opbygge, men det, der virkelig bekymrede hende, er den suverænitetsafgivelse, der bliver tale om, hvis vi skal deltage i en bankunion, hvor danske banker kan komme til at hæfte for gælden i sydeuropæiske landes banker.

Jakob Ellemann-Jensen takkede økonomiministeren for en grundig og begavet forelæggelse. Venstre kan støtte forhandlingsoplægget. Jakob Ellemann-Jensen mente, det i den grad var i Danmarks interesse at få styr på eurosamarbejdet. Uanset om Danmark deltager i banktilsynet eller ej, er det helt afgørende for os. Vi skal derfor ikke stille os i vejen.

Ligesom Lene Espersen pointerede Jakob Ellemann-Jensen, at den danske real-kredit skal "hegnes ind", men det forstod han også var regeringens prioritet.

Han ville gerne vide noget om konsekvenserne ved at stå udenfor, og spurgte, om man kunne tænke sig en norsk ordning, hvor man "spejler" det, EU vedtager, uden at have indflydelse.

Han støttede regeringens opfattelse af, at bankunionen må ses som en samlet pakke, ikke som tre enkeltstående ting.

Næstformanden beklagede ligesom Pia Adelsteen og Nikolaj Villumsen, at notaterne var kommet så sent.

Økonomiministeren var glad for støtten til mandatet.

Hun sagde til Pia Adelsteen og Nikolaj Villumsen, at tidspunktet for fremsendelse af papirer hele tiden var en balance mellem at skrive sent, men få så meget som muligt med, eller at skrive tidligt og risikere, at informationerne er forældede. Men man ville selvfølgelig gøre sig umage med at skrive så tidligt som muligt. Økonomiministeren tilføjede, at når notatet om Grækenland kom frem så sent, var det fordi vi ikke vidste, at det ville komme på dagsordenen. I det øjeblik man fik det at vide, satte man sig til at skrive et notat.

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen og Merete Riisager, at mandatet er snævert knyttet til forslaget vedrørende banktilsynet. Der er ikke taget stilling til

forslagene om fælles bankredninger og fælles indskydergarantier, som først kommer i løbet af 2013.

Økonomiministeren var helt enig med Pia Adelsteen i, at der skal være fælles regler, men samtidig skal der være rum for, at landene er forskellige. Det gælder om at finde den rette balance. Vi har en interesse i, at der er så ensartede regler som overhovedet muligt, men samtidig har vi en interesse i, at de velfungerende systemer, vi har, skal blive ved med at være velfungerende.

Sådan som det nationale bankredningsforslag er fremlagt, peger det den rigtige vej. Hvis der bliver brug for et større beløb, bliver man nødt til at fylde kassen op på en måde, så det reelt er sektoren selv, der betaler. Det er muligt, det offentlige skal sikre finansieringen i en periode, men det er grundlæggende sektoren selv, der skal betale. Man skal huske, at sektoren også er kunderne. Økonomiministeren tilføjede dog, at vi ikke kan tage stilling til den konkrete fælles mekanisme, før vi ser den.

Vi er optaget af, at eurolandene skal have plads til at gøre, hvad de vil. Vi skal ikke komme og fortælle dem, hvordan de skal få deres økonomier tilbage på sporet, men vi må være sikre på, at det indre marked stadig væk dækker alle 27 lande. Selv om vi måtte ende i den situation, at vi ikke får tilfredsstillende løsninger hele vejen rundt, vil Danmark ikke stå i vejen for, at eurolandene kan få et fælles banktilsyn.

Økonomiministeren ville sende et svar vedrørende grundlovens § 20, når den færdige tekst foreligger. I den forbindelse pegede hun på, at der er nogle ting, som er åbne endnu, og at der ligger et kompromisforslag.

Hun var enig med Nikolaj Villumsen i, at vi blive nødt til at kende bankunionen, før vi kan tage stilling. Vi kan bestemt diskutere alle dele af banktilsynet, men forslaget om fælles bankredninger og fælles indskydergarantier er ikke lagt frem endnu. Som nævnt går mandatet snævert på banktilsynet.

Den svenske finansminister foreslog ganske rigtigt en teknisk traktatændring, men banktilsynet behøver ikke være underlagt ECB's styrelsesråd. Økonomiministeren ville ikke udelukke, at der på et tidspunkt kan blive tale om en traktatændring, men man skal ikke tro, at man bare lige kan ændre traktaten. Hun syntes, det var en løsningsmodel at sige, at centralbankens styrelsesråd ikke har kompetence over for ikke-eurolande, så disse kan sige sig fri, hvis styrelsesrådet måtte træffe en anden beslutning end tilsynsrådet. Hun betragtede det ikke som en "ret ind eller skrid" ordning. Hun syntes, det var vigtigt, at man tog stilling til, hvad der sker, hvis der er en egentlig konflikt.

Som hun så det, er det faktisk ikke euroforbeholdet, der udfordres, sagde økonomiministeren til Merete Riisager. Man diskuterer, hvordan et ikke-euroland kan være med på en måde, så det bliver ved med at være et ikke-euroland.

Banktilsynet skal blande sig; ellers er det et dårligt tilsyn. Vi regnede med, at det fælles tilsyn ville få nogenlunde de samme kompetencer som det tilsyn, vi har i dag herhjemme. Det vil stadig væk være det danske tilsyn, der fører den konkrete kontrol med bankerne, men det vil være underlagt en eller anden form for ledelse

fra det fælles tilsyn, så man kan være sikre på, at der bliver et nogenlunde ensartet tilsyn.

Pia Adelsteen forstod, at mandatet drejer sig om det fælles tilsyn. Hun havde ikke noget imod, at de 17 eurolande laver et fælles tilsyn, men forhandlingerne drejer sig jo om, at ikke-eurolandene skal kunne komme med. Hun havde ikke tillid til, at et fælles tilsyn ville være bedre end de nationale tilsyn, og derfor nærede hun meget stor tvivl om, at et fælles tilsyn overhovedet ville være til gavn for Danmark. For hende var det et spørgsmål om at tage et skridt i retning af, at vi skal være med – altså salamimetoden. Derfor var hun imod forhandlingsoplægget. Hun var sikker på, at regeringen ville få et ja fra et flertal, hvis den forelagde et forhandlingsoplæg om, at vi skulle være med, så hvorfor ikke spørge?

Pia Adelsteen mente rent faktisk, det var ulovligt, hvilket der også var jurister, der mente. Og hun havde indtryk af, at det var derfor, regeringen går og "putter" med, om Danmark skal være med eller ej.

Nikolaj Villumsen pointerede, at bankunionen er vigtig, fordi det i sidste ende er skatteyderne, der kommer til at betale, idet "bufferen" er alt for lille. I øjeblikket diskuterer vi i Danmark, om staten i bankpakke 2 stillede krav nok til bankerne, og om de politikere, der lavede den, gjorde det rigtige, men i fremtiden kan vi ikke diskutere den slags ting i Folketinget.

I Kommissionens forslag står der, at det er de nationale banktilsyn, der er de vigtigste, idet det er dem, der skal kigge på bankerne. Det fælles tilsyn omfatter de systemiske banker. Han vidste ikke, om vi har systemiske banker i Danmark, men hvis vi ikke har det, kan det set med Kommissionens øjne være fuldstændig ligegyldigt, om vi er med. Han syntes, det ville være meget skidt at afgive muligheden for at styre det danske banktilsyn fra det danske Finanstilsyn og fra Folketinget. Nikolaj Villumsen forstod ikke, at økonomiministeren ville stille sig tilfreds med denne "take it or leave it" model. Selvfølgelig må det være sådan, at man kan komme ud af den igen. Det er der ikke noget nyt i.

Merete Riisager var enig med økonomiministeren i, at uanset hvad vi gør, får det betydning for Danmark. Der lægges et pres på Danmark fra de lande, som ikke er eurolande. Nogle lande spørger, om der bliver plads til lande, som ikke vil være med i euroen, altså i det fuldt integrerede samarbejde. Vi er nødt til at diskutere, hvordan der kan blive plads til lande, der ikke ønsker at være med i euroen, f.eks. Tjekkiet. Både statsministeren og udenrigsminister har sagt, at vi har et Europa i to hastigheder. Hun ville hellere sige, at vi har to former for EU. Nogle lande er ikke på vej ind. Når man taler om et A-hold og et B-hold, er det nok i virkeligheden os, der er på A-holdet.

Økonomiministeren siger, at euroforbeholdet ikke er udfordret, men der er måske noget suverænitet, der er udfordret, især når vi taler om indskydergarantier.

Merete Riisager mente, man indfører en bankunion ad bagvejen, hvis man går med til indskydergarantier. Derfor spurgte hun, hvad der er økonomiministerens bekymring i relation til indskydergarantier. Er hun bange for, at vi som kunder kommer til at betale for det rod, der eksisterer i Sydeuropa? Hun spurgte, om

Økonomiministeren mener, at Danmarks suverænitet kan blive udfordret, og at forbeholdet kan blive udfordret.

Økonomiministeren sagde, at hun have svært ved at sige, hvordan et spørgsmål ser ud, når vi ikke har set det. For regeringen er det ikke bekymringen, der er drivkraften. Vi skal handle i Europa, og eurolandene skal handle i Europa. Det gør, at vi får en bedre situation alle sammen.

Økonomiministeren mente, Pia Adelsteen godt kunne have sagt ja og måske var fristet til det. Man kan godt gå med andre i biografen om eftermiddagen, uden at man behøver at gå med til spisning bagefter.

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen med hensyn til lovligheden, at vi ikke kan ikke komme til at sidde i Centralbankens styrelsesråd, men det behøver ikke betyde, at vi skal forlade banktilsynet. Man arbejder med en model, hvor styrelsesrådet ikke kan "overrule" den instans, vi er med i.

Nikolaj Villumsen mener, at bufferen er alt for lille. Økonomiministeren kunne ikke vurdere, om den er for lille eller for stor. Det kan være, der bliver brug for en midlertidig offentlig finansiering. Men vi ved ikke, hvordan konstruktionen kommer til at se ud.

Økonomiministeren var parat til at tale om hele pakken, men Europaudvalget giver i dag kun mandat til tilsynet.

I øjeblikket er der et udvalg, der ser på, hvordan man skal definere systemiske – altså grænseoverskridende – banker i en dansk sammenhæng, men økonomiministeren mente, at vi nok havde nogle.

Hun blev sat helt af, når Merete Riisager sagde, vi bliver nødt til at diskutere, hvordan ikke-eurolandene kan være med, for det er præcis det, forhandlingsmandatet drejer sig om. Forhandlingerne drejer sig om, hvordan vi kan sikre, at ikke-eurolande kan være med, hvis de måtte ønske det. Det er i dansk interesse, at der stadig væk er 27 medlemslande. Vi har ikke et EU i to hastigheder. Vi har et EU, hvor landene gør forskellige ting. Det siger noget om dynamikken i det europæiske samarbejde, hvilket hun syntes var godt.

De juridiske vurderinger af suverænitet vender vi tilbage til. Det, der er på bordet i dag, er et mandat til, at Danmark kan stemme for tilsynsforslaget. Vi arbejder på, at vi på et senere tidspunkt kan tage beslutning om, hvorvidt vi vil være med eller ej. Det er vigtigt for os, at det fælles banktilsyn bliver sådan indrettet, at der bliver en reel mulighed for, at Danmark kan blive en del af det, hvis vi vil. Det er regeringens indstilling, at EU har tjent Danmark godt, og at der er en gensidighed. Men vi kan ikke tage stilling på nuværende tidspunkt, for vi har ikke set forslaget om fælles bankredning og om fælles indskydergaranti.

Det spørgsmål, Jakob Ellemann-Jensen rejste i første omgang vedrørende konsekvenserne af at stå udenfor, er noget, man må drøfte i forbindelse med den samlede pakke til sin tid. Økonomiministeren ville umiddelbart tro, at vi ville komme til at "spejle" noget af den måde, det fælles tilsyn ville komme til at fungere på. Vi kan ikke sige, om det danske tilsyn er bedre end det fælles tilsyn. Men hvis vi

er med i det fælles tilsyn, vil det styrke troværdigheden, hvilket kan smitte af på vores muligheder for funding.

Merete Riisager var fuldstændig enig med økonomiministeren i, at vi ikke skal være bekymrede, vi skal handle. Men hun mente nok ikke det samme, når hun sagde "handle". I den nationale økonomi mener Liberal Alliance, vi skal skære skatter og afgifter ned, så virksomhederne kan få noget luft. I det europæiske perspektiv er der masser af lande, som ikke lever op til det, man har aftalt. Der er jo en mulighed for at lukke nogle af disse lande ude af eurosamarbejdet. Både de lande, der betaler, og de lande, der modtager, bliver voldsomt utilfredse. I mange almindelige borgeres øjne eroderer man det nationale demokrati.

Pia Adelsteen startede med at sige, at hun ikke havde følt sig fristet til at sige ja. Hun fandt det svært at forstå, at regeringen beder om mandat til, at der skal være et tilsyn, men hvad det tilsyn skal have lov til, er ikke til mandatgivning.

Hun takkede for svaret vedrørende lovligheden. Hun havde læst, at Europa-Parlamentet meget gerne ville have indflydelse på ECB, og forslaget skal trods alt vedtages sammen med Europa-Parlamentet.

Nikolaj Villumsen sagde, at Enhedslisten ikke kan støtte regeringens forhandlingsoplæg, fordi partiet ikke finder, at det virker som en brugbar løsning, og at det vil gøre det svært for os at stille skrappe krav.

Han bad økonomiministeren om, når modellen for tilsynet ligger der, at oversende et notat om, hvorvidt Danmark afgiver suverænitet.

Økonomiministeren sagde, at det fælles tilsyn skal have beføjelse til at handle. Det handler gennem de nationale tilsyn – med tilbagemelding til det fælles tilsyn.

Den europæiske centralbank er uafhængig. Der er derfor nogle overvejelser om, at den skal afgive en årlig redegørelse, og at der skal være adgang til at stille spørgsmål, men der er ikke tale om en klassisk demokratisk kontrol. Hun troede, man skulle forestille sig, at det ville foregå nogenlunde som med Finanstilsynet herhjemme.

Merete Riisager siger, der altid er et alternativ til at lave et fælles tilsyn, nemlig at lukke nogle eurolande ud af samarbejdet. Økonomiministeren havde ingen mening om, hvorvidt eurolandene skal kunne smide andre eurolande ud af samarbejdet. Hun så ikke nogen grund til at smide nogen lande ud af samarbejdet.

Økonomiministeren lovede Nikolaj Villumsen et notat om forholdet til § 20, når vi ved, hvordan det ender.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

Udg. 5. Energibeskatning

– Status

11. Europaudvalgsmøde 30/11-12

KOM (2011) 0169

Punktet var udgået.

6. Hurtig reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig

– *Orienterende debat*

KOM (2012) 0428

Rådsmøde 3205 – bilag 2 (samlenotat side 12)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

7. Afgift på finansielle transaktioner (FTT)

– *Status for drøftelserne*

KOM (2012) 0631

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 1

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 2

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 3

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 4

KOM (2011) 0594 – svar på spørgsmål 5

EU-note (11) – E 33 (notat af 18/5-12 fra den økonomiske konsulent om skat på finansielle transaktioner, nye beregninger fra Kommissionen)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 98 (side 251, behandlet i EUU 9/11-12)

EUU alm. del (12) – bilag 46 (side 12, behandlet i EUU 5/10-12)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om der var noget nyt om den finansielle transaktionsskat, som Venstre ikke er tilhænger af. Hvem skal provenuet af en sådan skat gå til?

Økonomiministeren svarede, at der ikke er noget nyt om transaktionsskatten. Hun troede, at provenuet ville gå til de enkelte deltagende lande.

8. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

- *Udkast til Rådets konklusioner og rapport til Rådet*
Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlensnotat side 14)
Udvalgsmødereferat:
EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1399, senest behandlet i
EUU 14/6-12 – ingen omtale)

Økonomiministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Europæisk semester: Proceduren for makroøkonomiske ubalancer – scoreboard-rapport

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0751

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlenotat side 17)

KOM (2010) 0527 – bilag 2 (notat af 1/4-11 om indikatorer og scoreboard om overvågningen af makroøkonomiske ubalancer)

KOM (2011) 0615 – svar på spørgsmål 3

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 442 (side 898, behandlet i EUU 12/3-12) (scoreboard-rapport 2012)

Økonomiministeren: Det nye samarbejde om makroøkonomiske ubalancer blev gennemført for første gang i 2012. Tolv lande blev udpeget af Kommissionen til dybdegående analyser, herunder Danmark.

Kommissionen fremsatte ikke forslag til henstillinger om korrektion af ubalancer for nogen lande. De landespecifikke anbefalinger, som alle EU-lande fik som afslutning på semesteret, omfattede dog anbefalinger om ubalancerne for de udpegede lande.

Kommissionen har netop fremlagt sin nye indikatorrapport. Den nye rapport udpeger de samme tolv lande som sidste år og desuden også Nederlandene og Malta til dybdegående analyser. Rapporten peger typisk – men med forskelle på tværs af lande – på fortsatte udfordringer i forhold til høj gældssætning – privat såvel som offentlig – og svækket konkurrenceevneudvikling.

For Danmark peger Kommissionen igen på udfordringerne vedrørende svækket konkurrenceevne og høj privat bruttogæld, omend Kommissionen bemærker, at en vis korrektion har fundet sted i enhedslønsmkostninger – dvs. i lønudvikling/produktivitet samlet set – og i den private gæld. Det er ikke meget store udviklinger, men det er heller ikke ret lang tid siden, vi havde den første makroubalancerapport. Så vidt jeg husker, fik vi den faktisk i det tidlige forår. Vi har lært noget af det. Vi bliver nødt til at have disse input, før vi går i gang med det europæiske semester. Derfor kommer rapporten tidligere end sidst.

Kommissionen vil nu skulle gennemføre en dybdegående analyse af de udpegede lande. Det kan resultere i anbefalinger eller forslag til Rådet om egentlige henstillinger, hvis ubalancerne vurderes som særligt alvorlige. Vi har lært af krisen, at kan man komme i gang i god tid, inden noget udvikler sig ukontrollabelt, så kan vi spare borgerne for rigtig mange dårlige ting.

På det kommende møde skal vi drøfte rapporten som input til Kommissionens videre analyser. Vi vender tilbage til den.

Vi synes fra regeringens side, at det er en god idé at have en sådan overvågning. Vi får at vide, om tingene er ved at skride, om der er nogle ubalancer, som kan udvikle sig til et eller andet, som giver store problemer. Vi stiller selvfølgelig også meget gerne selv op til en nærmere analyse.

Pia Adelsteen rejste det spørgsmål, om der ikke er tale om dobbeltarbejde, når EU skal se på, om der er makroøkonomisk ubalance, og på den demografiske udvikling, samtidig med at vi selv ser på disse ting. Hun forstod godt argumentet med, at udviklingen i EU påvirker os, men det samme gør udviklingen i USA, Kina og Indien.

Nikolaj Villumsen pegede på, at flere lande åbenbart er utilfredse med den foreslåede "road map", og spurgte, hvordan Danmark stiller sig til den. Skal man have en økonomisk kontrolinstans i Bruxelles, som kan gribe ind og sikre, at vi skærer ned, og skal vi føre en fælles arbejdsmarkedspolitik og skattepolitik?

Økonomiministeren svarede Pia Adelsteen vedrørende makroøkonomiske ubalancer, at hun ville ønske, der var tale om dobbeltarbejde, men problemet er, at landene ikke selv har villet indse, at der var makroøkonomiske ubalancer, men sad og "puttede" med det. En af de ting, vi har lært af krisen, er, at det er i alles interesse, at vi ved, hvad der foregår i de enkelte lande. Det enkelte land skal føle sig forpligtet.

Økonomiministeren mente, det ville føre for vidt at tage en diskussion om Danmarks placering i relation til Barrosos debatoplæg om den Økonomiske og Monetære Union, sådan som Nikolaj Villumsen lagde op til. Men hun syntes, reglerne var meget vidtgående. Man må også være ansvarlige i de enkelte lande. Men alting handler om, hvorvidt der er den rigtige balance.

Pia Adelsteen forstod godt det med, at der er nogle, der ikke gør, som de skal, men vi lever i små nationale demokratier, og politikerne skal stå til ansvar over for deres vælgere.

Økonomiministeren indrømmede, at der selvfølgelig er en grundpointe i, at politikerne står til ansvar over for deres vælgere. Men vi er i et skæbnefællesskab, og hvis det går skidt, får det nogle konsekvenser for de andre lande. Havde vi ikke haft en statsgældskrise, havde Danmark været i en anden situation, end vi er i i dag.

10. Europæisk semester: Kommissionens Vækstundersøgelse 2013

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0750

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 419 (side 626, behandlet i EUU 20/1-12) (vækstundersøgelse 2012)

Økonomiministeren: Kommissionen har netop offentliggjort sin årlige vækstundersøgelse, der er udgangspunktet for hele det arbejde, der skal laves i det første halvår af 2013, nemlig det europæiske semester. Rådet skal have en kort orientering og skal først på møderne i januar og februar have drøftelser med henblik på at udarbejde rådskonklusioner med input om de overordnede pejlemærker for den økonomiske politik til brug for Det Europæiske Råd i marts 2013. Landene ventes i sagens natur at tage højde for konklusionerne, når de i april fremlægger deres konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer. Mekanismen er den, at først danner man sig et overblik over, hvordan det ser ud samlet set, og hvordan det ser ud i landene; så kommer der anbefalinger; så laver vi konvergens- og reformprogrammer, og så har man et overblik over den samlede europæiske økonomi, hvor hvert land har ansvaret for sit eget reformprogram.

Vækstundersøgelsen 2013 skitserer EU-landenes overordnede udfordringer og kommer med en række generelle anbefalinger, men ikke med landespecifikke anbefalinger. De kommer først på et langt senere tidspunkt. Kommissionen anbefaler på linje med vækstundersøgelsen 2012, at arbejdet i EU og medlemslandene koncentrerer sig om følgende prioriteter:

1. Fortsættelse af en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering.
2. Genetablering af normale lånemuligheder for erhvervslivet.
3. Fremme af vækst og konkurrenceevne nu og i fremtiden.
4. Håndtering af arbejdsløsheden og sociale konsekvenser af krisen.
5. Modernisering af den offentlige forvaltning.

Så langt så godt, kan man sige. Men hvordan?

Kommissionen har som bilag offentliggjort en statusrapport for det indre marked.

Regeringen vil vende tilbage til vækstundersøgelsen i forbindelse med rådsmøderne i det nye år.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om de fem indsatsområder, der nævnes, vil berøre regeringens vækstkøn herhjemme. I den forbindelse pegede han på de lidt nedslående tal, der netop var kommet fra Danmarks Statistik, og på vækstkønnen fra OECD.

Økonomiministeren sagde i svaret, at vi netop i dag har fået nogle nationalregnskabstal, som siger, at der er noget, der ligner stilstand i tredje kvartal, men tilba-

11. Europaudvalgsmøde 30/11-12

gegang i 1. og 2. kvartal. Formodentlig er det, fordi både forbrugerne og virksomhederne er tilbageholdende. Det betyder, at vi kommer til at revidere den prognose, der kommer den 13. december. Det er en alvorlig situation, Danmark står i. Vi vil gå i dybden med at analysere tallene, men vores forventninger til beskæftigelse og ledighed holder faktisk ganske fint.

11. Spørgsmål vedrørende Den Økonomiske og Monetære Union

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0777

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 12 (konklusioner fra

Det Europæiske Råd den 18-19/10-12)

Det Europæiske Råd 18-19/10-12 – bilag 9 (Van Rompuy's
interimsrapport)

EU-note (12) – E 5 (note om mødet i DER 18-19/10-12)

Økonomiministeren: Økofin skal muligvis drøfte den Økonomiske og Monetære Union, fordi Det Europæiske Råd tager spørgsmålet op. Det er ikke et punkt, hvor vi skal træffe hårde beslutninger. Udover spørgsmålet om bankunion rummer debatten om den Økonomiske og Monetære Union overvejelser om at styrke regler og koordinering via finanspolitik og øvrig økonomisk politik samt den måde, demokratiet fungerer på, i relation til en øget koordinering mellem landene.

Formanden for Det Europæiske Råd skal fremlægge den endelige rapport med en tids- og handlingsplan inden Det Europæiske Råd den 13.-14. december. Det er ikke klart i dag, hvad rapporten vil indeholde. Kommissionen har i denne uge – jeg tror, det blev offentligt onsdag aften – fremlagt et debatoplæg med forslag til at styrke den Økonomiske og Monetære Union på kort og på længere sigt. Det er en slags køreplan til debat.

Det er interessant, at forslagene omfatter det at få gjort allerede trufne beslutninger til virkelighed – altså de reformer der er lavet med hensyn til det økonomiske samarbejde, banktilsyn osv. – men også ting, som ikke er besluttede endnu, altså nye ting som skal komme, f.eks. indførelse af et begrænset eurobudget til at støtte gennemførelsen af reformer blandt eurolandene, konjunkturstabilisering, forskellige muligheder for fælles udstedelse og fælles hæftelse for gæld samt styrket finanspolitisk samarbejde, f.eks. muligheder for at godkende eller ikke godkende finanslove i lande, der ikke overholder reglerne. Nogle af ideerne er, som I kan høre, ret vidtgående. Det er endda sagt lidt på jysk. Debatoplægget løber lidt i forvejen, men forventningen er, at rapporten til Det Europæiske Råd må ventes at indeholde nogle af de samme forslag, men måske knap så vidtgående. Der ventes ikke på nuværende tidspunkt at være generel opbakning til så vidtgående skridt. Derfor vil det være begyndelsen til en debat, som vil være meget politisk og visionær i sin karakter, mens debatten om banktilsyn og bankkredninger vil være helt anderledes konkret i sin karakter. Den har det konkrete mål at bryde sammenhængen mellem svage bankfinansier og svage statsfinansier.

Noget, man kan sige står helt centralt fra dansk side i debatten om styrkelse af den Økonomiske og Monetære Union, er at holde fokus på den styrkelse af samarbejdet, som allerede er besluttet, eller som allerede er planlagt. Her tænker jeg bl.a. på de to forslag, som er nærmere uddybet i den kommenterede dagsorden, og som handler om, hvordan man inden for eurozonen kan overvåge budgetterne i et land, som er ude i en procedure, herunder selvfølgelig også bankunionen og

tilsynet, når man kommer dertil. Det kan måske godt virke lidt fjernt. Men det er bl.a. for at fokusere diskussionen på noget konkret. Vi synes, det er vigtigt, at EU leverer på nogle af de fundamentale ting, hvor Europa er udfordret i øjeblikket. Det er vi på jobskabelse, på investeringer, på kapital til virksomhederne. Der er en lang række grundlæggende ting, som skal bringes på plads. Det at stabilisere de offentlige budgetter, det at få styr på den offentlige finansiering skal få kapitalmarkederne til at virke igen. Det er en forudsætning for, at vi får væksten tilbage i de europæiske økonomier.

Vi byder diskussionen velkommen. Den skal bare ikke have lov til at skubbe fokus fra det, som faktisk kan levere noget til os som europæiske borgere, nemlig at der kommer en anden jobskabelse og en anden fokus på vækst i Europa.

Vi har en stor interesse i, at eurolandenes samarbejde fungerer godt. Fungerer det godt, og stabiliserer det eurolandene, så stabiliseres EU. Det er også godt for os. Samtidig er det, at der er et EU27 – snart EU28 – og et indre marked, helt afgørende. Det er en meget, meget væsentlig motor i at skabe vækst og arbejdspladser.

Desuden har vi en helt konkret interesse i, at styrkelsen af eurosamarbejdet ikke kommer til at blokere for, at der er en lige og åben adgang for ikke-eurolande, som måtte ønske at deltage i bankunionen. Adgangen til eventuelle fælles finansieringsmekanismer og til at håndtere eventuelle nødlidende banker bør heller ikke være eksklusivt for eurolandene. Det er ikke fordi, vi nødvendigvis skal blande statsfinansierne ind i det, men fordi vi meget gerne vil være med i en ordning for tilsyn og en ordning for redningen af nødlidende banker. Vi vil også gerne være med i en ordning, som sikrer, at den nødvendige kapital stilles til rådighed. Samtidig med at vi fastholder, at det er sektoren, der skal betale.

12. Implementering af stabilitets- og vækstpakten

KOM (2012) 0676, KOM (2012) 0683

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (sammenfatning side 28)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 599 (side 1546, senest behandlet i

EUU 6/7-12 – Spanien)

EUU alm. del (09) – bilag 266 (side 652, senest behandlet i EUU

12/2-10 – Malta)

Økonomiministeren: Som I sikkert har hørt, blev eurolandene, Kommissionen og IMF mandag enige om at revidere Grækenlands låneprogram. Dermed er vejen banet for en ny låneudbetaling til Grækenland.

På Økofin ventes eurolandene i lyset af denne aftale at vedtage et revideret pålæg – dvs. en skærpet henstilling – til Grækenland. Grækenland ventes at få to år ekstra til at leve op til kravene og skal således gennemføre konsolideringstiltag for sikre et overskud på den primære offentlige saldo – dvs. saldoen fraregnet renteudgifter – på 4,5 pct. af BNP i 2016.

Økofin ventes at konkludere, at Malta har levet op til sin henstilling. EU's regler siger, at et land kan få ophævet sin henstilling, hvis faktiske EU-tal viser, at underskuddet er bragt under 3 pct. af BNP, og hvis Kommissionens prognose peger på, at underskuddet vil forblive under 3 pct. af BNP fremadrettet. Det gælder for Malta. Samtidig vurderes Malta at have efterlevet henstillingens stramningskrav på 0,75 pct. af BNP i 2011.

Økofin skal også drøfte Spaniens efterlevelse af den reviderede henstilling, som blev vedtaget på økofinmødet den 13. juli i år. Vi udskød fristen for korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud fra 2013 til 2014 og fremsatte konkrete konsolideringskrav og budgetmål for perioden 2012-2014. Spaniens efterlevelse af henstillingen vurderes foreløbig at være på sporet. Underskuddet ventes dog ikke at falde i overensstemmelse med de nominelle budgetmål for 2012-2014, da de offentlige finanser er under pres fra lavkonjunktoren, øgede renteudgifter, problemer i den finansielle sektor og omstilling af økonomien fra indenlandsk efterspørgsel til eksport.

Spanien gennemfører imidlertid en omfattende finanspolitisk konsolidering i 2012, der overholder henstillingens stramningskrav, og for 2013 er der også planlagt omfattende stramninger, mens konkretisering af besparelser i 2014 udestår.

Kommissionen vurderer, at Spanien overordnet efterlever stramningskravene. Henstillingen vurderes samlet set foreløbig at være på sporet, men udviklingen følges i sagens natur tæt. Den spanske konsolidering har understøttet et fald i rentespændene siden i sommer. Det er jo gode nyheder.

Regeringen støtter ophævelsen af henstillingen for Malta og Kommissionens vurdering af Spanien.

Pia Adelsteen havde læst, at nogle af de lande, som skulle yde lån til Grækenland, selv måtte låne pengene til en højere rente. Det drejede sig endda om de

lande i Sydeuropa, som i forvejen har problemer med økonomien. Hun spurgte, hvordan økonomiministeren ser på det.

Nikolaj Villumsen havde læst det notat, der kom kl. 20 aftenen før, og undrede sig over, at det altid er nedskæringer, der bliver dikteret. Hvorfor ser man ikke også på indtægtssiden, hvor de rigeste grækere ikke betaler skat? Han pegede på, at man jo har ført nedskæringspolitik i de seneste år, uden at det har hjulpet. Tværtimod har den ført til recession. Europaudvalget havde været i Irland, som er duksedrengen, men selv duksedrengen har måttet skære ned, hvilket ikke hjælper irerne.

Økonomiministeren sagde til Pia Adelsteen, at man kan selvfølgelig altid kan diskutere den aftale, der er indgået med Grækenland, men de lande, som yder hjælpen, kan stille krav i forbindelse med den nye aftale. Samtidig bliver der tale om en gældseftergivelse, med henblik på at gælden i 2020 kommer ned på 120 pct. af BNP. Vi taler om et euroland, som i den grad er brug for at låne penge for overhovedet at kunne holde sig gående. Grækenland kan ikke gå på markedet og låne penge. Det er en af grundene til, at de lande, som giver lånene, stiller betingelser. Det syntes økonomiministeren et eller andet sted var fair nok.

Nikolaj Villumsen forstod, at man stillede krav, når man lånte Grækenland penge, men hvorfor stiller man kun krav om nedskæringer? I den forbindelse pegede han på, at græske advokater i gennemsnit kun opgiver en indtægt på 30.000 kr. om året, og at de rigeste skibsredere er helt fritaget for skat.

Når Grækenland betaler så høje renter, er det fordi långiverne har løbet en risiko. Man må ikke komme i en situation, hvor de private långivere altid kan få deres penge igen. Når Grækenland er tvunget ud på det internationale finansielle marked, er det på grund af den måde, man har indrettet euroen på.

Økonomiministeren forstod ikke det, Nikolaj Villumsen sagde om, at der kun bliver skåret ned i Grækenland. I forbindelse med det første lån var det de private långivere, der tog tabene. Nu kommer EU med et nyt tilbud, som økonomiministeren betegnede som generøst.

Økonomiministeren ville ikke kloge sig på, hvad Grækenland bør gøre.

13. Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2011

– Forelæggelse

Rådsmøde 3205 – bilag 1 (samlenotat side 34)

Revisionsrettens rapport

Økonomiministeren: På Økofin den 4. december ventes Revisionsretten at præsentere årsberetningen om Unionens budgetgennemførelse – med tilhørende revisionserklæring – for regnskabsåret 2011.

I den del af revisionserklæringen, der omhandler regnskabernes rigtighed, anfører Revisionsretten, at regnskabet i alt væsentligt giver et retvisende billede af EU's indtægter og udgifter samt finansielle stilling. Der er – for femte år i træk – tale om en positiv erklæring uden forbehold. Så langt så godt.

Hvad angår revisionserklæringen om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, har Retten heller ikke i år set sig i stand til at afgive en positiv erklæring for alle de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed – og dermed for betalingerne som helhed.

Retten afgiver en positiv erklæring for EU's egne indtægter, indgåede forpligtelser samt betalingerne inden for de to udgiftsområder "Eksterne forbindelser, bistand og udvidelse", samt "Administrationsudgifter og andre udgifter". Disse budgetområder vurderes at være uden væsentlig fejlforekomst, dvs. med fejl i under 2 pct. af betalingerne.

Retten afgiver en negativ erklæring om de underliggende betalinger på de resterende fem udgiftsområder, der omfatter "Landbrug: markedsstøtte og direkte støtte"; "Udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed"; "Regionalpolitik, energi og transport"; "Beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold og ligestilling" samt "Forskning og andre interne politikker".

På disse budgetområder skønner retten, at der er fejl i over 2 pct. af betalingerne, hvorved fejlforekomsten ligger over det af retten definerede acceptable niveau.

På denne baggrund skønner retten, at den mest sandsynlige fejlfrekvens i betalingerne som helhed er steget en smule fra 3,7 pct. i 2010 til 3,9 pct. i 2011.

Denne stigning på 0,2 pct. i fejlfrekvensen som helhed skyldes hovedsageligt en højere fejlforekomst på landbrugs- og forskningsområderne, der ikke opvejes af et fald i fejlforekomsten på områderne samhörighed samt eksterne forbindelser, bistand og udvidelse.

Sammenfattende konkluderer Revisionsretten, at skønnet for 2011 over fejlforekomster i betalingerne som helhed stort set er uændret i forhold til året før.

Revisionsrettens årsberetning indeholder flere kritiske bemærkninger om Danmark. Det drejer sig om en række svagheder ved overvågnings- og kontrolsystemerne på landbrugsområdet, som retten konstaterede under et revisionsbesøg i 2011.

I Danmark er det Fødevareministeriet, der står for gennemførelsen af EU's landbrugsstøtteordninger. Fødevareministeriet har oplyst, at man siden rettens systemundersøgelse har gennemført en lang række foranstaltninger, som skal for-

bedre forvaltningen og kontrollen af landbrugsstøtten, og at yderligere tiltag er ved at blive iværksat.

Der skal ikke drages konklusioner på mødet i Økofin. Det vil først skulle ske på mødet i marts måned til næste år.

Vi vender derfor tilbage til sagen, når regeringen forelægger sit forhandlingsoplæg om Rådets dechargehenstilling – altså de facto godkendelse – hvilket forventes at ske forud for Økofin den 5. marts 2013.

Pia Adelsteen læste bemærkningen om, at det er en decideret udfordring for Kommissionen at kunne dokumentere, at udgifterne på nogle områder tilfører EU merværdi, som at der er en del af de udgifter, EU har, der kunne spares. Hun syntes stadig væk, det var under al kritik, at der er så mange fejl.

Økonomiministeren syntes, det var rigtigt godt at diskutere, hvad der tilfører EU merværdi, så den diskussion ville hun vende tilbage til. Det er vigtigt for os, at EU's budget afspejler, at landene har stramme budgetter. Vi synes ikke, det er i orden, at EU's budget vokser, når landene skal holde sig på dydens smalle sti. Vi skal bruge de penge, der er, rigtigt set i et fremtidsperspektiv. Her oplevede økonomiministeren, at der var stor opbakning til den måde, regeringen havde håndteret EU's budget for 2013 og de flerårige finansielle rammer på.

**14. Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten: Revideret henstilling
Grækenland**

– *Vedtagelse*

Samlenotat kommer senere

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 211 (side 175, senest behandlet i EUU
4/11-11)

Diskussionen om lån til Grækenland er anført ovenfor under dagsordenens punkt
12.

**Punkt 3. Rådsmøde nr. 3207 (retlige og indre anliggender – justitsdelen)
den 6.-7. december 2012**

Punkt 1-17 hører under Justitsministeriets ressort og blev forelagt af justitsministeren under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 18 og 19 hører under Social- og Integrationsministeriets ressort og blev forelagt af social- og integrationsministeren under punkt 8 på Europaudvalgets dagsorden.

Justitsministeren: I næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Luxembourg. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet.

Rådsmødet er det sidste formelle rådsmøde under cypriotisk formandskab.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om nogle udvalgte, væsentlige sager. Det drejer sig om punkterne 1, 6, 9, 10 og 17.

Som det fremgår af samlenotatet, er nogle af disse sager omfattet af det danske retsforbehold. Det vil jeg komme nærmere ind på, hvor det er relevant.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at dagsordenens punkt 1-17 hører under Justitsministeriet, mens punkt 18-19 hører under Social- og Integrationsministeriet og vil blive forelagt af social- og integrationsministeren senere i dag.

Endelig kan jeg oplyse, at alle dagsordenspunkter forelægges til orientering.

I er som altid velkomne til at spørge til de sager, jeg ikke selv nævner.

1. Det fælles europæiske asylsystem – statusorientering*

– *Statusorientering*

KOM (2008) 0820, KOM (2009) 0554 og KOM (2011) 0320

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 5)

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 1

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 2

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 106

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 30

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 117, senest behandlet i EUU 17/10-12)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Jeg vil begynde med dagsordenens punkt 1, som vedrører forhandlingerne om det fælles europæiske asylsystem.

Som bekendt er dette jo en højt prioriteret sag i EU, ikke mindst for det siddende cypriotiske formandskab.

Det Europæiske Råd har ved flere lejligheder understreget, at anden fase af det fælles europæiske asylsystem bør være gennemført inden udgangen af 2012. Det kommende rådsmøde er altså det sidste, inden denne frist udløber.

Jeg synes bestemt, at der er grund til at fremhæve væsentlige fremskridt i forhandlingerne.

For så vidt angår ændringen af modtagelsesdirektivet blev den endeligt vedtaget på rådsmødet i oktober.

Selv om direktivet er omfattet af det danske retsforbehold, er der grund til at glæde sig over, at der på EU-niveau er vedtaget regler, der skal sikre klarere standarder for modtagelsen i medlemsstaterne.

Hertil kommer den gode nyhed om, at der efter lange forhandlinger er opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om ændringen af Dublinforordningen.

Jeg vil vende tilbage til dette efter præsentationen af rådsmødedagsordenen, da vi snart vil skulle tage stilling til Danmarks deltagelse i den ændrede Dublinforordning.

Forhandlingerne om ændringen af asylproceduredirektivet fortsætter for tiden med Europa-Parlamentet, og det er mit indtryk, at der kan spores positive fremskridt.

Endelig er der ændringen af Eurodacforordningen, hvor formandskabet sidste måned fik mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet.

Det bliver interessant at høre, hvor langt man er nået i disse forhandlinger, og hvordan det ser ud i forhold til at nå 2012-fristen.

Det står dog klart, at disse retsakter ikke kan nå at blive endeligt vedtaget inden nytår, men jeg har forhåbninger om, at der vil kunne opnås politisk enighed om dem i år eller i al fald tidligt i det nye år.

2. Udveksling af oplysninger som led i politisamarbejdet

– *Orienterende debat*

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlønotat side 12)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Terrorbekæmpelse

**a) Årlig rapport om gennemførelsen af EU's
terrorbekæmpelsesstrategi**

**b) Rapport om gennemførelsen af EU's reviderede strategi
vedrørende terrorfinansiering**

c) Rådskonklusioner om luftfartssikkerhed i forhold til terrorisme

– *Politisk drøftelse og vedtagelse*

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlønotat side 16)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 476, senest behandlet i EUU
9/12-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Midtvejsevaluering af Stockholm-programmet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2009) 0262 og KOM (2010) 0171

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlønotat side 20)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

**5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning
og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske
Union ***

– *Generel indstilling*

KOM (2012) 0085

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlønotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 149, senest behandlet i EUU
17/10-12)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om
Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor an-
vendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bin-
dende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation*

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0654 og KOM (2012) 0420

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samløst side 33)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 147, sidst behandlet i EUU 17/10-12)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 6 omhandler et forslag til direktiv om insiderhandel og kursmanipulation.

Dette forslag er omfattet af retsforbeholdet.

På rådsmødet forventer formandskabet, at der kan opnås en generel indstilling til forslaget.

Forslaget fastsætter regler for, hvilke handlinger der udgør ulovlig insiderhandel og kursmanipulation. Medlemsstaterne har efter forslaget også pligt til at fastsætte strafferetlige sanktioner for de handlinger, der er omfattet af forslaget.

Forslaget er en del af en større pakke om markedsmissbrug, som Kommissionen fremsatte sidste efterår. Det nærmere anvendelsesområde og de enkelte definitioner hænger således tæt sammen med de øvrige forslag i pakken.

Der blev allerede under dansk formandskab opnået en generel indstilling til dele af forslaget, herunder navnlig sanktionsbestemmelserne. Nu forventer formandskabet så, at man i lyset af de fremskridt, der er gjort i forhandlingerne om de resterende forslag i pakken, vil kunne opnå en generel indstilling til hele forslaget.

Insiderhandel og kursmanipulation er – som I ved – meget alvorlige forbrydelser, der er med til at undergrave tilliden til de finansielle markeder. Der er derfor god grund til på tværs af EU at sikre, at der indføres strafferetlige sanktioner for disse forbrydelser, så gerningsmændene ikke kan spekulere i, hvor forbrydelsen udføres.

Regeringen er derfor positivt indstillet over for forslaget.

Forslaget er dog som sagt omfattet af retsforbeholdet, hvilket som bekendt betyder, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen og heller ikke vil være bundet af forslaget. Det vil med andre ord sige, at vi i Danmark ikke har pligt til at kriminalisere de handlinger, der er omfattet af forslaget.

Der er dog intet til hinder for, at vi i dansk ret vælger at kriminalisere de samme handlinger.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser

– *Statusorientering*

KOM (2012) 0363

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 45)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 150, sidst behandlet i EUU 17/10-12)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civilretlige spørgsmål

*

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0276

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 63)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 65 (side 1021, sidst behandlet i EUU 20/04-12)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område*

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0445

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (sammenfatning side 73)

EUU alm. del (11) – bilag 6 (skriftlig forelæggelse i statsministeriet 19/9-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 9 omhandler et forslag til forordning om en europæisk kontosikringskendelse.

Jeg har tidligere orienteret udvalget om dette forslag.

På det kommende rådsmøde forventes formandskabet at orientere om status på forhandlingerne om forslaget.

Ifølge de seneste meldinger fra formandskabet kan der imidlertid også forventes en politisk drøftelse af visse spørgsmål, herunder forslagets berettigelse og balancen mellem kreditors og debtors rettigheder.

Forslaget har til formål at indføre en europæisk procedure til sikring af bankkonti, som gør det muligt for kreditor at forhindre, at debitor hæver eller overfører sine indeståender på sine bankkonti i EU, således at muligheden for senere at opnå dækning hos debitor ikke væsentligt forringes.

Herudover skal forslaget understøtte den økonomiske aktivitet på det indre marked i EU og fremme en mere effektiv fuldbyrdelse af retsafgørelser i EU.

Forslaget indeholder regler om den fremgangsmåde, der skal anvendes ved udstedelsen af en europæisk kontosikringskendelse, og regler om fuldbyrdelse af en europæisk kontosikringskendelse.

En europæisk kontosikringskendelse er en ren sikringsforanstaltning. Det betyder, at der kun bliver tale om at spærre debtors konto, men ikke om at åbne mulighed for udbetaling af penge til kreditor.

Efter regeringens opfattelse er forslaget et vigtigt skridt mod at mindske risiciene i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter.

Regeringen er derfor også positiv indstillet over for forslaget. Men ligesom en række andre medlemslande lægger vi fra regeringens side naturligvis vægt på, at der findes en passende balance mellem kreditors interesse i at få inddrevet sit krav og debtors retssikkerhed under inddrivelsen.

Forslaget er dog omfattet af retsforbeholdet, hvilket som bekendt betyder, at Danmark ikke deltager i vedtagelsen af det.

En kreditor i Danmark, der ønsker at opnå sikring af et bankindestående i en anden medlemsstat til brug for senere fuldbyrdelse af et krav mod en debitor, vil derfor ikke kunne benytte sig af forslagets regler.

En kreditor i Danmark vil alene kunne benytte de gældende danske regler om arrest. Der vil således være risiko for, at en debitor hæver eller overfører sine bankindeståender til en anden medlemsstat, og at kreditors muligheder for at opnå dækning hos debitor dermed forringes.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling om personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)

– *Politisk drøftelse*

KOM (2012) 0011

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (sammenfatning side 85)

KOM (2012) 0011 – bilag 5 (henvendelse af 21/11-12 fra KL)

KOM (2012) 0011 – bilag 1 (henvendelse fra FEDMA (Den Europæiske forening for direkte og interaktiv markedsføring) vedr. Kommissionsforslaget)

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 151, sidst behandlet i EUU 17/10-12)

Justitsministeren: Punkt 10 på dagsordenen vedrører et forordningsforslag om databeskyttelse.

Forordningsforslaget var også på den seneste rådsmødedagsorden, og jeg vil igen understrege, at det er et særdeles kompliceret og ambitiøst forslag, som Kommissionen er kommet med.

Jeg kan også gentage, at vi fra regeringens side er meget opmærksomme på de mange konsekvenser, som forslaget kan få. Det gælder både for offentlige myndigheder og så sandelig også for private virksomheder.

Det er meget vigtigt at understrege, at sagen stadig er i en tidlig fase, og det er fortsat min forventning, at vi har et langvarigt forhandlingsforløb foran os.

Det cypriotiske formandskab valgte – lidt overraskende må man sige – at tage forslaget op på rådsmødet i oktober. Formandskabet ønskede i den forbindelse at give en generel statusorientering.

Flere medlemslande valgte dog at benytte lejligheden til at give udtryk for bekymring med hensyn til Kommissionens valg af retsakt. Der var en række lande, der især udtrykte betænkeligheder ved, at den offentlige sektor skal være underlagt en forordning.

Jeg understregede, at man fra dansk side er opmærksom på fordelene ved, at reguleringen på området sker i form af et direktiv i stedet for en forordning, og at det er et spørgsmål, som der bør ses nærmere på under forhandlingerne.

Det er ikke på nuværende tidspunkt oplyst, hvilke elementer af forslaget formandskabet vil lægge op til en drøftelse af på det kommende rådsmøde.

Det må dog forventes, at flere medlemsstater på ny vil benytte lejligheden til at fremhæve deres betænkeligheder ved forslaget, herunder vedrørende valget af retsakt.

Det er som nævnt fortsat min opfattelse, at der vil gå lang tid, før sagen er klar til politisk stillingtagen i Rådet. Kommissionen har udtrykt et håb om politisk enighed i Rådet næste sommer. Det mener jeg ikke er realistisk.

Pia Adelsteen roste justitsministeren for den korte fremlæggelse. Hun havde stillet et spørgsmål vedrørende de lande, som ikke mente, at nærhedsprincippet var overholdt, og havde fået det svar, at man forsøgte at indhente udtalelserne fra disse lande. Hun havde imidlertid fået at vide, at man kunne gå ind på en hjemmeside og se udtalelserne, og undrede sig derfor over svaret.

Hun var kritisk over for, at man kun vil opbevare fingeraftryk fra ulovligt indrejste tredjelandsborgere i et år.

Jakob Ellemann-Jensen kunne grundlæggende støtte forslaget. Han syntes, der var mange elementer i det, som vil komme forbrugerne til gode, bl.a. "retten til at blive glemt". I den lange række af høringssvar havde han hæftet sig ved bekymringen for brugen af delegerede retsakter. Han forstod, at regeringen også var bekymret herfor, og spurgte, om det er noget, der er konsensus om i Rådet, således at man vil ændre forordningen til et direktiv.

I øvrigt fandt han det besynderligt, at EU's institutioner ikke var omfattet.

Justitsministeren svarede på Pia Adelsteens første spørgsmål, at man havde svaret, som man gjorde, fordi hjemmesiden ikke er helt opdateret.

Han var enig med Pia Adelsteen i, at fingeraftrykkene fortsat skal opbevares i to år.

Justitsministeren sagde til Jakob Ellemann-Jensen, at alle landene er kritiske over for forslaget på det punkt, Jakob Ellemann-Jensen nævnte.

Pia Adelsteen havde ikke selv været inde på hjemmesiden, så hun vidste ikke, om den var opdateret, men pointerede, at det er vigtigt for folketingsmedlemmerne, at man kan få disse udtalelser frem.

Justitsministeren sagde, at man godt kunne sende udtalelserne frem tidligere, men så blev det på originalsprogene, f.eks. rumænsk eller portugisisk. Men man ville se, hvor meget man kunne fremskynde fremsendelsen.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger*

– *Statusorientering*

KOM (2012) 0010

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 133)

EU-note (11) – E 28 (note af 19/3-12 om nye regler for databeskyttelse i EU)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

12. EU's Narkotikastrategi 2013-2020

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 163)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

13. Formandskabets orientering om status for forhandlingerne om EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK)

– *Statusorientering*

SEK (2010) 0305

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 167)

Rådsmøde 3018 – bilag 5 (beslutningsreferat af 4/6-10 vedr. rådsmøde om retlige og indre anliggender 3-4/6-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 543 (side 1010, senest behandlet i EUU 20/4-12)

EUU alm. del (09) – bilag 447 (FO, side 1159, forhandlingsoplæg forelagt 28/5-10)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

14. E-justice

– *Statusorientering*

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 173)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

11. Europaudvalgsmøde 30/11-12

15. SIS II

– *Statusorientering*

KOM (2012) 0587

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 179)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 134, behandlet i EUU 17/10-12)

EUU alm. del (11) – bilag 8 (Udenrigsministeriets
beslutningsreferat fra møde i Statsministeriet 19/9-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

16. Schengen Governance – situationen i Schengen-området

– *Orienterende drøftelse*

KOM (2012) 0686

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samlenotat side 184)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

17. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (Omarbejdning) (Bruxelles I)*

– Vedtagelse

KOM (2010) 0748

Rådsmøde 3207 – bilag 1 (samløst side 187)

KOM (2010) 0748 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 3/2-11)

KOM (2010) 0748 – bilag 2 (høringssvar af 26/5-11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 555 (side 1321, senest behandlet i

EUU 1/6-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Det er en sag, som tidligere har været drøftet her i udvalget flere gange – senest forud for rådsmødet i juni 2012, hvor vi under det danske formandskab fik fastlagt en generel indstilling til forslaget.

Europa-Parlamentet har været enige med Rådet i denne sag, og Parlamentet har derfor vedtaget forordningsforslaget den 19. november 2012.

Dermed er vejen banet for en førstebehandlingsaftale om forslaget, og det cypriotiske formandskab lægger nu op til en endelig vedtagelse af forslaget på rådsmødet i december.

Da der er enighed blandt medlemsstaterne, forventes det, at forslaget vedtages som et A-punkt.

Bruxelles I-forordningen er omfattet af det danske forbehold om retlige og indre anliggender, og Danmark deltager derfor ikke i vedtagelsen af forslaget. Som bekendt følger det også af forbeholdet, at forordningen ikke vil være bindende for Danmark efter vedtagelsen.

Når jeg alligevel vælger at orientere udvalget om sagen i dag, er det fordi Bruxelles I-forordningen er en af de forordninger, hvor Danmark har en parallelaftale. Danmark er derfor tilknyttet reglerne på mellemstatsligt grundlag.

Når der vedtages ændringer af Bruxelles I-forordningen, skal Danmark efter reglerne i parallelaftalen inden 30 dage meddele Kommissionen, om vi fra dansk side agter at gennemføre ændringerne i forordningen.

Bruxelles I-forordningen har afgørende praktisk betydning for danske borgere og især danske virksomheder, som ønsker at agere på tværs af grænserne i EU, og forslaget til revisionen af forordningen forbedrer efter regeringens opfattelse de eksisterende regler i forordningen.

Derfor er jeg også tilfreds med, at Danmark har en parallelaftale med EU om forordningen, og regeringen agter at meddele Kommissionen, at Danmark vil gennemføre de ændrede regler i forordningen.

Jeg kan nævne, at vurderingen er, at de ændrede regler enten slet ikke eller kun i begrænset omfang kræver lovændring.

Det var en relativt kort gennemgang – synes jeg selv – af de sager, som er på dagsordenen for det kommende rådsmøde. Men I er naturligvis velkomne til at stille spørgsmål også til de sager, jeg ikke nævnte.

Pia Adelsteen spurgte, om sagen på et tidspunkt kommer til mandatafgivelse.

Justitsministeren svarede, at når regeringen ikke havde forelagt sagen til forhandlingsoplæg, var det fordi den vurderede, at den kun ville have meget begrænsede lovgivningsmæssige konsekvenser og ikke ville have nogen statsfinansielle konsekvenser.

FO Punkt 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2008) 0820

KOM (2008) 0820 – bilag 2 (aktuelt notat)

KOM (2012) 0254 – svar på spørgsmål 1 (om grunde til frihedsberøvelse)

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0820 – svar på spørgsmål 1

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 2

KOM (2009) 0554 – svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 106

EUU alm. del (09) – svar på spørgsmål 30

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (12) – bilag 65 (side 141, senest behandlet i EUU 17/10-12)

Justitsministeren: Som jeg oplyste under min præsentation af rådsmødedagsordenen, er der nu omsider opnået enighed mellem Rådet og Europa-Parlamentet om alle dele af den ændrede Dublinforordning.

Det betyder helt konkret, at vi fra dansk side nu skal tage stilling til, om vi ønsker at deltage i den ændrede forordning på mellemstatsligt grundlag, på samme vis som vi deltager i den gældende forordning.

Vi har med den gældende parallelaftale fra 2006 mulighed for at tilslutte os den ændrede Dublinforordning inden 30 dage, efter at den er endeligt vedtaget. Herefter skal ændringerne gennemføres i dansk ret. Den procedure kender I.

Det er endnu uvist, hvornår den formelle vedtagelse af forordningen finder sted. Det må dog forventes at ske inden for det næste par måneder.

FO Det er på den baggrund, at jeg i dag forelægger sagen med henblik på at indhente mandat til, at regeringen kan meddele Kommissionen, at vi vil gennemføre ændringerne i Dublinforordningen i dansk ret.

Som bekendt bygger Dublinforordningen på princippet om, at en ansøgning om asyl alene skal behandles af én EU-medlemsstat. Hvilken medlemsstat der er ansvarlig, fastsættes på baggrund af nogle klare og objektive kriterier.

Danmark har rigtig gode erfaringer med Dublinsamarbejdet, og ændringerne indebærer efter regeringens opfattelse, at vi får et endnu mere effektivt og velfungerende system, som Danmark naturligvis bør være en del af.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at tendensen er, at vi overfører langt flere asylansøgere, end vi modtager, efter reglerne i Dublinforordningen. I 2011 overførte vi således mere end dobbelt så mange, som vi selv modtog, og i 2010 overførte vi mere end fire gange så mange, som vi selv modtog.

Jeg skylder dog at sige, at tallene for 2012 forventes at se lidt anderledes ud, idet vi aktuelt ikke overfører asylansøgere til Grækenland. Men det forventes stadig, at antallet af overførte asylansøgere vil overstige antallet af modtagne asylansøgere.

Ifald vi ikke tilslutter os ændringerne, vil det som udgangspunkt betyde, at den gældende parallelaftale om Dublinforordningen betragtes som opsagt.

Vi risikerer dermed at stå i en situation, hvor vi ikke lige så effektivt som i dag vil kunne samarbejde med de øvrige medlemsstater om overførsel af asylansøgere.

Den væsentligste nyskabelse med ændringen af Dublinforordningen er, at der indføres en såkaldt tidlig varslings- og beredskabsmekanisme, som sigter mod at forebygge situationer, hvor en medlemsstats asylsystem bryder sammen.

Hensigten er, at vi fremover skal kunne forudse og undgå situationer som den, vi aktuelt oplever i Grækenland.

En anden ændring, som bør nævnes, er, at der ved afgørelsen af, hvilket land der skal behandle en asylsag, skal tages større hensyn til, om uledsagede mindreårige eller andre sårbare asylansøgere har tilknytning til nære slægtninge, der opholder sig i et EU-land.

Ændringen, som indebærer en styrkelse af princippet om familiens enhed, betyder, at det som udgangspunkt vil være den medlemsstat, hvor sådanne særligt sårbare asylansøgere har familie eller nære slægtninge, der skal tage stilling til den pågældendes asylsag.

Det vil sige, at en uledsaget mindreårig eller sårbar asylansøger, som har familie eller nære slægtninge, der opholder sig lovligt i f.eks. Frankrig, som udgangspunkt vil få sin sag behandlet i Frankrig.

I den gældende Dublinforordning er der allerede regler om, at uledsagede mindreårige, hvis forældre eller ægtefælle har lovligt ophold i en medlemsstat, skal have deres asylansøgning behandlet i denne medlemsstat.

Der er altså ikke tale om en stor udvidelse af de nugældende bestemmelser.

Men ændringen sikrer, at uledsagede mindreårige og andre sårbare asylansøgere så vidt muligt kan få deres asylsag behandlet der, hvor deres familie er, hvilket det efter min opfattelse er svært at have noget imod.

Herudover indføres der regler om, at en ansøger skal kunne påklage en afgørelse om overførsel efter Dublinforordningen til en domstol eller et nævn. Endvidere skal klagen kunne tillægges opsættende virkning.

En asylansøger, der klager over en afgørelse, skal altså fremover have ret til at blive på medlemsstatens område, mens klagen behandles, eller som minimum indtil der er taget stilling til spørgsmålet om opsættende virkning.

Det er som nævnt regeringens klare overbevisning, at Danmark bør deltage i den ændrede Dublinforordning, hvilket vil kræve, at vi gennemfører visse ændringer af udlændingeloven.

Det er således bl.a. nødvendigt at indføre en adgang til at give klager over Dublin-afgørelser opsættende virkning.

Det betyder ikke, at asylansøgere skal kunne opholde sig i Danmark i lange perioder, efter at der er truffet afgørelse om, at de skal overføres til en anden medlemsstat. De skal naturligvis hurtigst muligt overføres til den medlemsstat, der reelt er ansvarlig for dem.

Det vurderes dog, at der vil være visse merudgifter forbundet med indkvarteringen af asylansøgerne, indtil der træffes afgørelse om spørgsmålet om opsættende virkning. Merudgiften skønnes at være i størrelsesordenen 14 mio. kr. årligt.

Der er også behov for ændring af reglerne om klageadgang i forhold til Udlændingestyrelsens afgørelser om overførsel efter Dublinforordningen. Styrelsens afgørelser kan i dag påklages til justitsministeren, men af forslaget fremgår det, at de skal indbringes for en domstol eller et nævn.

Herudover vil der være behov for enkelte tekniske ændringer med det formål at opdatere de bestemmelser i udlændingeloven, der henviser til Dublinforordningen.

Den ændring af udlændingeloven, som er nødvendig for at gennemføre den ændrede Dublinforordning, er sat på regeringens lovprogram for 2012-13. Som det fremgår heraf, forventer regeringen at fremsætte lovforslaget herom i februar 2013.

Pia Adelsteen syntes, det var meget mærkeligt, at man ville lade det få opsættende virkning, hvis man klager over afgørelsen over, i hvilket land sagen skal behandles. Hun mente ikke, man skulle bruge 14 mio. kr. om året på disse klager.

Hun syntes, det var som at få sat en pistol for panden, når man fik at vide, at hvis vi ikke ville være med til dette, så er vi slet ikke med i Dublinforordningen. Med den udlændingepolitik, regeringen fører, og med den mangelfulde grænsekontrol, vi har, kunne det godt være et problem. Derfor syntes hun, det var en svær sag. Ikke desto mindre må Dansk Folkeparti sige nej til forhandlingsoplægget.

Nikolaj Villumsen forudsatte, at Danmark støtter forslaget og gennemfører reglerne i dansk lovgivning, og spurgte, om vi så fortsat har mulighed for at suspendere overførsel til lande, hvor der er et særligt stort pres. Det gælder f.eks. Grækenland og Italien, hvor asylsystemet de facto er brudt sammen.

Jakob Ellemann-Jensen støttede regeringens forhandlingsoplæg. Han pointerede, at det er meget vigtigt, at vi er med i Dublinforordningen.

Han fandt det interessant, at hvis vi ikke er med på ændringen, bortfalder den eksisterende parallelaftale, så der er tale om et "take it or leave it".

Merete Riisager var positivt indstillet over for forhandlingsoplægget, men stillede nogle opklarende spørgsmål. Det fremgår af samlenotatet, at forslaget vil medføre en ændring af udlændingelovens § 48 d, idet en asylansøger efter ændringsforslaget til Dublinforordningen skal kunne anmode en retsinstans eller et nævn om, at en klage over en Dublinafgørelse skal tillægges opsættende virkning. Hun bad justitsministeren oplyse, hvor mange asylansøgere der vil blive berørt af denne ændring, og hvilke konsekvenser det vil have for deres ophold i Danmark.

Der står i samlenotatet, at forslaget vil medføre merudgifter på ca. 14 mio. kr. Merete Riisager spurgte, om det er sagsbehandlingen, der koster 14 mio. kr.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at man kunne betragte bestemmelsen om opsættende virkning som en "pauseknap", asylsøgeren kunne trykke på, men gjorde opmærksom på, at den opsættende virkning kun varede, indtil myndighederne havde truffet beslutning angående den opsættende virkning.

I anledning af Pia Adelsteens anden betragtning henviste justitsministeren til, at man i Folketingets udvalg om integration havde haft en tilsvarende diskussion, idet Martin Henriksen havde rejste spørgsmålet. Som bekendt er det kun på Kommissionens nåde, vi får en parallelaftale, idet Kommissionen kun vil gå med til noget, som EU kan se en fordel i. Justitsministeren troede, det ville blive meget svært at indgå nye parallelaftaler, hvis vi botaniserede i dem, vi har fået. Han mente, det var hensigtsmæssigt at have et samarbejde på dette område, og at Danmark burde være med.

Justitsministeren svarede Nikolaj Villumsen vedrørende Grækenland, at vi vil følge den europæiske menneskeretsdomstols dom.

Justitsministeren følte, at han var helt på linje med Jakob Ellemann-Jensen.

Justitsministeren svarede Merete Riisager, at det var ret få asylsøgere, det drejede sig om, måske 400-500.

Det er primært indkvartering, indtil der var truffet afgørelse om den opsættende virkning, der kostede de 14 mio. kr.

Nikolaj Villumsen forstod justitsministerens svar sådan, at der fortsat var en mulighed for en suspendering, og på den baggrund kan Enhedslisten støtte regeringens forhandlingsoplæg. Han mente, forslaget indebærer en forbedring for visse asylansøgere, som får nogle rettigheder. De får f.eks. mulighed for sammenføring med slægtninge, man begrænser frihedsberøvelsen, og en ansøgning om humanitært ophold får opsættende virkning, ligesom der ydes gratis juridisk bistand. Han tilføjede, at han ikke syntes, forslaget gik langt nok, men da det indebærer en forbedring, kunne han støtte det.

Merete Riisager kunne efter justitsministeren svar støtte forhandlingsoplægget.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

Punkt 6. Rådsmøde nr. 3206 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelses- og socialdelen) den 6.-7. december 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde beskæftigelsesministeren rådsmødedagsordenens punkt 1, 4 og 6.

Punkt 2-3 blev forelagt af socialministeren under punkt 7 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 5 blev forelagt af ligestillingsministeren under punkt 10 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 7-9 var forelagt af sundhedsministeren under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Beskæftigelsesministeren: Der er møde i EPSCO-rådet den 6. december. Jeg vil gerne orientere om de sager, jeg har ansvaret for. Der er – omend forsinket – oversendt et samlenotatet, hvor alle sager er beskrevet.

I er selvfølgelig velkomne til at spørge ind til de forskellige sager – herunder spørgsmålet om aktiv aldring og andre elementer – men jeg lægger til grund, at det nok er forslaget om bedre håndhævelse af udstationeringsdirektiver, der har den primære interesse. Jeg vil derfor koncentrere mine ord om det.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EC om udstationering af arbejdstagere inden for rammerne af tjenesteydelser

– *Orienterende debat og fremskridtsrapport*

KOM (2012) 0131

Rådsmøde 3206 – bilag 4 (samlenotat side 2)

KOM (2012) 0131 – bilag 4 (DA og LO's brev til

beskæftigelsesministeren om udstationering af arbejdstagere)

EU-note (11) – E 29 (EU-note af 2/4-12 om udstationering af arbejdstagere)

EU-note (11) – E 35 (EU-note af 7/6-12 om fremme af vækst og beskæftigelse)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1419, senest behandlet i EUU 14/6-12)

Beskæftigelsesministeren: Bedre håndhævelse af udstationeringsdirektivet er jo et superaktuelt emne, også i forhold til vores hjemlige diskussion. Det står højt på min dagsorden – det har det gjort al den tid, jeg har været beskæftigelsesminister – hele tiden at afdække, hvordan vi sikrer bedre regler, så vi kan håndhæve de regler, der er, og i det hele taget finde redskaber til at håndtere de virksomhe-

der, som misbruger reglerne om den frie bevægelighed i EU. Det er der ganske mange firmaer, der gør, både hvad angår løn og ansættelsesvilkår, men også i forhold til andre gældende danske regler, f.eks. om arbejdsmiljø og sikkerhed.

Regeringen har som bekendt netop indgået en god finanslovsaftale med Enhedslisten, hvor vi styrker indsatsen imod social dumping markant. Vi lægger mere oven på den indsats, der blev besluttet for et år siden.

Der er ikke nogen tvivl om, at et helt centralt element i vor hjemlige indsats mod social dumping er registret for udenlandske tjenesteydere – RUT. Alle udenlandske tjenesteydere skal give informationer til RUT-registret, når de udfører arbejde i Danmark. Det giver myndighederne meget vigtige oplysninger og dermed også en mulighed for at føre reel kontrol. Det giver også – og det synes jeg er værd at bemærke – fagbevægelsen en vigtig adgang til at få de informationer, som de skal have for at kunne afdække, hvad der sker på vores arbejdsmarked.

I vores arbejde med at bekæmpe social dumping er det klart, at vi altid er forpligtet af EU-retten. Det er også det, vi lægger til grund, når vi gennemfører vores hjemlige indsats.

Når vi så har mulighed for at påvirke EU-reglerne på dette område, skal vi selvfølgelig udnytte den. Det mener jeg, vi har i forbindelse med den sag, som er på rådsmødet i næste uge.

En af de store udfordringer, vi står over for, er, at der i dag er grænser for, hvor intensivt vi må kontrollere, at virksomheder i RUT er reelt etableret i udlandet eller ej. Det er et noget, vi har diskuteret her i udvalget tidligere, og problemet er der fortsat. I finanslovsaftalen med Enhedslisten fandt vi en mulighed for, at SKAT inden for skatteområdet kan kontrollere momsnummer og på den baggrund kontrollere udvalgte virksomheder i hjemlandet. En af de aftalte forbedringer af RUT er, at alle virksomheder skal angive deres momsnummer i hjemlandet. Det vil være udgangspunktet for en forstærket kontrol fra SKAT's side. Som I kan høre, afdækker vi hele tiden: "Er der nye veje ind til at sikre kvaliteten i vores RUT-register?"

Men finanslovsaftalen kan ikke stå alene. Når det er muligt at få indført endnu bedre redskaber, skal vi gøre det. Derfor er jeg særligt glad for forslaget i direktivet om styrket administrativt samarbejde på tværs af grænser og for forslaget om, at det skal være klart, at der skal være tale om reelle aktiviteter i hjemlandet, for at en virksomhed kan være omfattet af reglerne om udstationering. Det er to rigtig positive elementer, der flugter den indsats, vi i forvejen gør.

Vi tillægger arbejdsmarkedets parter en stor værdi, når vi bekæmper social dumping. Derfor er vi selvfølgelig altid optaget af, om vi kan tilvejebringe nye redskaber, der kan hjælpe dem. I finanslovsaftalen er det aftalt, at det skal undersøges, hvordan parterne kan få adgang til Informationssystemet for Det Indre Marked – også kaldet IMI. Jeg mener, vi fra dansk side skal arbejde for, at direktivforslaget gør det muligt.

Jeg er sikker på, at I også har interesse for spørgsmålet om reglerne om løn og håndhævelse i forhold til kædeansvar. Regeringens udgangspunkt er, at lønnen er et ansvar, der påhviler arbejdsmarkedets parter i Danmark. Vi har oversendt til

udvalget et fælles brev fra LO og DA. Det er kommet for kort tid siden. Jeg er glad for, at der ligger en fælles indstilling fra arbejdsmarkedets parter. Det er den, vi lægger til grund, når vi skal have en erklæret, officiel dansk holdning til disse spørgsmål.

LO og DA skriver, at begge parter finder, at det bør være en forudsætning for, at Danmark kan tilslutte sig forslaget, at der ikke skal være kædeansvar, hvis modtageren af tjenesteydelsen har udvist det, man kalder "nødvendig omhu". Endvidere skal "nødvendig omhu" kunne siges at være opfyldt, ved at modtageren af tjenesteyderen har opfyldt de pligter, der allerede gælder i Danmark, nemlig at modtageren af tjenesteydelsen har kontrolleret, at tjenesteyderen har sendt korrekt anmeldelse til RUT. Det er så langt vi er i diskussionen mellem parterne på det danske arbejdsmarked. Som jeg sagde før, er jeg glad for, at man er nået dertil. Nu har vi ikke haft lejlighed til at gå i dybden med det, og vi har heller ikke haft drøftelse med parterne om det, men vores udgangspunkt er, at det er dér, vi så vidt muligt kommer til at lægge os fra dansk side. Som vi snakkede om det før i relation til vikardirektivet, efterstræber vi jo, når det handler om arbejdsmarkedspolitikken, at det er arbejdsmarkedets parter, der viser vejen i forhold til, hvordan vi implementerer direktiverne.

Et direktivforslag indeholder ikke kun muligheder. Det indeholder også ting, vi skal være på vagt over for eller være varsomme i forhold til. Aktuelt er der i forslaget en bestemmelse, som begrænser medlemsstaternes muligheder for i fremtiden at indføre yderligere eller helt andre kontrolforanstaltninger. Vi mener umiddelbart fra dansk side, at der er behov for fleksibilitet hvad angår kontrollen, idet forskellige hensyn kan gøre sig gældende, og vi vil arbejde for, at det bliver tilfældet. Vi vil derfor arbejde for en såkaldt "åben liste" hvad angår kontrolforanstaltninger. Der er imidlertid andre lande, der er meget optaget af, at det skal være en "lukket" eller "udtømmende" liste.

På rådsmødet skal der være en "orienterende debat" om forslaget. Vi havde en første udveksling af synspunkter på det uformelle ministermøde i Horsens i april, men rådsmødet i næste uge bliver den første formelle drøftelse på politisk niveau. Der er lige kommet et oplæg fra formandskabet til, hvordan debatten skal foregå. Jeg vil gerne fremhæve, at jeg synes, det er kampen mod postboksfirmaerne, der er det afgørende.

Da det er den første formelle drøftelse, er der nok grænser for, hvor langt vi kommer ned i den egentlige substans. Det er stadig væk et direktiv, der er i sin vorden. Jeg forventer derfor ikke, det bliver sidste gang, vi kommer til at diskutere dette emne her i udvalget.

Finn Sørensen var enig med beskæftigelsesministeren i, at der i direktivet ligger nogle gode muligheder – udover de muligheder der ligger i den udmærkede aftale, regeringen havde indgået med Enhedslisten i forbindelse med finansloven. Det er helt afgørende, at direktivet ikke begrænser vores muligheder. Ikke blot de muligheder, vi har i dag, og som vi har i støbeskeen, men også vore fremtidige muligheder, idet man måske kan blive endnu mere kreative, end man er i dag.

Hvis man laver en udtømmende liste over, hvad man må, og hvad man ikke må, så hænger man på den. Hvis direktivet indeholder en udtømmende liste, ville Finn Sørensen hellere være direktivet foruden.

Med hensyn til kædeansvaret fandt Finn Sørensen, at det var lidt uklart, hvad man mener, når man skriver, at landene har muligheder for at indføre "mere vidtgående ordninger".

Han betegnede det som positivt, at Kommissionen selv kommer ind på spørgsmålet om kædeansvar. Det er ikke så mærkeligt, for det findes allerede i 7 EU-lande i forskellige udformninger. Også her skal vi passe på, at den EU-regulering, der lægges op til, ikke begrænser vores handlefrihed til at indføre regler, som passer bedre til den danske model.

Beskæftigelsesministeren er tilsyneladende tilfreds, fordi LO og DA har skrevet et fælles brev. Finn Sørensen mente nu ikke, at det, parterne var kommet frem til, var særlig genialt. Hvis den virksomhed, det drejer sig om, er registreret hos RUT, kan man ikke pådrage sig noget ansvar. Det mente Finn Sørensen fuldstændig ville tømme kædeansvaret for indhold. Han spurgte, om det ikke betyder, at man begrænser kædeansvaret til kun at gælde udenlandske virksomheder, idet danske virksomheder jo ikke skal registreres i RUT.

Jakob Ellemann-Jensen var ikke helt på linje med Enhedslisten, når det gælder hæftelsesansvar. Han mente, det kunne blive et instrument, som yderligere forringer konkurrencevilkårene for danske virksomheder. Det skal vi derfor være lidt forsigtige med.

Han støttede op om brevet fra LO og DA.

Det er væsentligt, hvilke kontrolforanstaltninger man anvender i nationalstaterne.

Hvis man opererer med en udtømmende liste, må RUT med på listen.

Pia Adelsteen var ligesom Finn Sørensen bekymret over den udtømmende liste, så det håbede hun, man kunne lave om. Hvis man kan kontrollere mere, skal man selvfølgelig gøre det, anset om det står på en liste eller ej.

Med hensyn til kædeansvaret havde hun det derimod ligesom Jakob Ellemann-Jensen og var decideret imod. Hun pegede på, at en byggeherre også kan være en privat. Det vil være svært for privatpersoner at tjekke, om en virksomhed overholder de regler, den skal overholde.

Når det gælder underentreprenører, må det være nok, at de registreres i RUT. Men vi må have alle udenlandske virksomheder til at registrere sig.

Pia Adelsteen henviste til det høringssvar, der ligger fra KL om, at de ser et problem i, at hvis direktivet gennemføres, kan vi blive indklaget for EU-Domstolen. Det opfattede hun også som et problem.

Finn Sørensen undrede sig lidt over Pia Adelsteens udmelding, idet man i dag i Fyens Stiftstidende kan læse, at Kristian Thulesen Dahl synes, det er en god idé med kædeansvar.

Beskæftigelsesministeren indledte med at sige, at regeringen har den principielle holdning, at den helst ser arbejdsmarkedslovgivningen implementeret i

dansk lovgivning på baggrund af en enig anbefaling fra arbejdsmarkedets parter. Det gælder på alle områder. Man kan ikke tage ét direktiv ud og sige, at her vil vi gerne gøre det på en helt anden måde. Derfor var hun grundlæggende uenig med Finn Sørensen i vurderingen af det brev, der er kommet fra LO og DA. Hvis der ligger en fælles indstilling fra LO og DA, så lægger regeringen den til grund.

Det er ikke specificeret ud, hvad man skal forstå ved "mere vidtgående", men det kan både være i dybden og i bredden. Det kan gælde andre sektorer, og det kan gælde andet end det, der er foreslået, som primært handler om byggesektoren.

Direktivet handler om bedre håndhævelse af udstationering. Danske virksomheder udstationerer ikke medarbejdere i Danmark. Derfor forstod beskæftigelsesministeren ikke Finn Sørensens spørgsmål.

Beskæftigelsesministeren havde lyttet sig til, at der var bred opbakning til, at der skulle være tale om en åben liste. Hun hørte Venstre sige, at vi i hvert fald skal kæmpe for, at RUT-registret kommer med på listen. Hun var imod, at man lavede en lukket liste, fordi man ikke kan vide, hvad der kan være behov for at kontrollere. Man skal være i stand til at indføre yderligere kontrolforanstaltninger, hvis tingene udvikler sig. Hvis det ikke kan lade sig gøre, var hun enig med Venstre i, at de kontrolforanstaltninger, vi har i Danmark, bør figurere på listen.

Hun ville vende tilbage til høringssvaret fra KL, lovede hun Pia Adelsteen.

Beskæftigelsesministeren sagde i anledning af Finn Sørensens sidste bemærkning, at det vist var en anden Thulesen Dahl, der havde udtalt sig til Fyens Stiftstidende, men han havde forbindelse til Dansk Folkeparti.

Finn Sørensen beklagede, at det var en anden fra Dansk Folkeparti, han havde citeret, men var glad for, at der var en fra Dansk Folkeparti, der gerne ville samme vej som Finn Sørensen.

Hvis man følger brevet fra LO og DA, kommer kædeansvaret kun til at gælde udenlandske virksomheder, da danske virksomheder ikke skal registreres i RUT.

Den fungerende formand, Jens Joel, gjorde opmærksom på, at det kun er de udenlandske virksomheder, vi diskuterer. Spørgsmålet om, hvad der skal gælde for danske virksomheder, er ikke på dagsordenen.

Beskæftigelsesministeren bekræftede dette og tilføjede, at der ikke er noget i direktivet, som regulerer, hvad man kan gøre i relation til danske virksomheder.

4. Implementering af EU 2020-strategien på beskæftigelses- og socialområdet

– *Udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0750, KOM (2012) 0751, KOM [2012] 0727, KOM [2012] 0728, KOM [2012] 0729

a) Den årlige vækstrapport (2013), den fælles beskæftigelsesrapport og Alert mechanism report

– *Præsentation ved Kommissionen*

b) Ungepakke

– *Præsentation ved Kommissionen*

c) Employment performance monitor og benchmarks

– *Godkendelse af EMCO-rapport*

Rådsmøde 3206 – bilag 4 (samlenotat side 65)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Europæisk År 2012 for Aktiv Aldring og Solidaritet mellem Generationer

– *Vedtagelse af rådsdeklaration*

Rådsmøde 3206 – bilag 4 (samlenotat side 69)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 7. Rådsmøde nr. 3206 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelses- og socialdelen) den 6.-7. december 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde socialministeren punkt 2 og 3 på rådsmødedagsordenen.

Punkterne 1, 4 og 6 var forelagt af beskæftigelsesministeren under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 5 blev forelagt af ligestillingsministeren under punkt 10 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 7-9 var forelagt af sundhedsministeren under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

Socialministeren: Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden fremlægger jeg mine punkter på dagsordenen for rådsmødet for beskæftigelse og sociale anliggender den 6. december. Det er punkt 2 og punkt 3.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et EU-program for Social Udvikling og Innovation

– Status

KOM (2011) 0609

Rådsmøde 3206 – bilag 4 (samlenotat side 24)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1425, senest behandlet i EUU 14/6-12)

Socialministeren: Punkt 2 er en fremskridtsrapport fra formandskabet om forhandlingerne om forslaget til forordning om et EU-program for social udvikling og innovation. Jeg fik i juni godkendt et forhandlingsoplæg her i udvalget vedrørende dette forslag og forelægger blot sagen til orientering i dag.

Lad mig ganske kort resumere baggrunden. På rådsmødet i juni vedtog Rådet en såkaldt "delvis generel indstilling" om programmets formål og indhold. Da programmet er en del af EU's flerårige finansielle rammer for 2014-20, afhænger den endelige vedtagelse af forordningen af den samlede vedtagelse af den flerårige finansielle ramme.

Programmet er en samling og opdatering af tre allerede eksisterende instrumenter:

1. Progressprogrammet.
2. EURES-programmet.
3. Mikrokreditordningen.

Foreløbig har forhandlingerne med Parlamentet om forslaget kun vedrørt mikrokreditordningen, som styrker udsatte gruppers jobmuligheder som selvstændige

11. Europaudvalgsmøde 30/11-12

erhvervsdrivende. Der er tale om et relativt nyt instrument, som blev oprettet i 2010.

Forhandlingerne har drejet sig om den nærmere definition af målgruppen for mikrokreditordningen samt definitionen af en "social virksomhed". Formandskabet orienterer på rådsmødet om den tekst, der er opnået enighed om.

Det kommende irske formandskab vil fortsætte forhandlingerne om resten af programmet.

3. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 3206 – bilag 4 (samlenotat side 29)

KOM (2008) 0426 – bilag 3 (henvendelse af 28/8-08 fra Dansk Arbejdsgiverforening)

KOM (2008) 0426 – bilag 7 (udtalelse fra EUU til Kommissionen)

KOM (2008) 0426 – bilag 8 (Kommissionens svar til EUU)

KOM (2008) 0426 – bilag 5 (henvendelse af 14/10-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – bilag 6 (henvendelse af 30/11-08 fra Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 1 (af 5/11-08)

KOM (2008) 0426 – svar på spørgsmål 2 (af 28/10-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1431, senest behandlet i EUU 14/6-12)

Socialministeren: Punkt 3 omhandler forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap eller seksuel orientering.

Siden forelæggelsen af forslaget i juli 2008 har det været behandlet under en lang række formandskaber, og mine forgængere og jeg har gentagne gange forelagt en statusrapport for udvalget.

Jeg kan oplyse, at der under det cypriotiske formandskab har været to møder om forslaget, uden at nævneværdige fremskridt er opnået.

Alle medlemsstaterne har fortsat generelle undersøgelsesforbehold til forslaget, da der stadig er uløste problemstillinger i relation til direktivets rækkevidde, begrebsanvendelse og juridiske fortolkning.

Vi kan således konstatere, at den krævede enstemmighed har lange udsigter, og sagen forelægges også denne gang Rådet alene med henblik på en statusrapport.

Der forventes ingen debat på rådsmødet om disse to punkter.

Ingen bad om ordet til socialministerens forelæggelse.

Punkt 8. Rådsmøde nr. 3207 (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde integrationsministeren punkt 18 og 19 på rådsmødedagsordenen.

Punkterne 1-17 var forelagt af justitsministeren under punkt 3 på Europaudvalgets dagsorden.

Integrationsministeren: Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelægger jeg mine dagsordenspunkter på rådsmødet for retlige og indre anliggender den 6.-7. december 2012.

Det er punkterne 18 og 19, der drejer sig om to familieretlige sager, henholdsvis forslag til en forordning om formueforholdet mellem ægtefæller og forslag til en forordning om formueforholdet mellem registrerede partnere.

Disse forslag er omfattet af retsforbeholdet.

Forslagene har til formål at indføre fælles regler om en række grænseoverskridende aspekter af formueforholdene mellem ægtefæller og mellem registrerede partnere.

18. Forslag til Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retssager i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller*

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0126

Rådsmøde 3207 – bilag 2 (samlenotat side 1)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1143, senest behandlet i EUU 8/4-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Integrationsministeren: Punkt 18 drejer sig om formueforhold mellem ægtefæller. På rådsmødet forventes formandskabet at lægge op til politisk enighed om enkelte elementer af reglerne om international kompetence til at behandle sager om formueforholdet mellem ægtefæller.

Formandskabet forventes endvidere at lægge op til politisk enighed om, at forordningens bestemmelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser m.v. skal udformes i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser herom i arveretsforordningen, som Rådet for nylig har vedtaget.

Regeringen er generelt positiv indstillet over for forslaget, og formandskabets forslag til politisk enighed giver ikke anledning til bemærkninger.

19. Forslag til Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse af fuldbyrdelse af retssager i sager vedrørende de formueretlige retsvirkninger af registrerede partnerskaber*

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0127

Rådsmøde 3207 – bilag 2 (samlenotat side 19)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1143, senest behandlet i EUU 8/4-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, finder derfor anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Socialministeren: Punkt 19 drejer sig om formueforholdet mellem registrerede partnere.

Dette forslag indeholder regler, der svarer til reglerne i forslaget om formueforhold mellem ægtefæller. Dog er der visse særregler, som følge af at en række EU-medlemsstater ikke anerkender registreret partnerskab, som de anser som stridende mod deres grundlæggende familieværdier.

Formandskabet forventes at foreslå, at Rådet konstaterer, at drøftelserne af forslaget fortsættes, og at det overvejes, om de politiske aftaler om ægtefælleforslaget kan overføres til partnerskabsforslaget.

Regeringen er generelt positivt indstillet over for forslaget, og formandskabets forslag til politisk enighed giver ikke anledning til bemærkninger.

Finn Sørensen spurgte, om direktivforslaget kan give problemer i forhold til den måde, vi behandler registrerede partnere på herhjemme.

Socialministeren svarede, at da forslaget er omfattet af retsforbeholdet, vil det ikke have virkning i Danmark.

Punkt 9. Rådsmøde nr. 3204 (transport, telekommunikation og energi – energidelen) den 3. december 2012

Energiministeren: Vi har en forholdsvis overskuelig dagsorden på energi-rådsmødet på mandag, og jeg vil gøre min forelæggelse forholdsvis kort. Alle sagerne er til orientering.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikkerhed ved offshore olie og gas prospekterings-, efterforsknings- og produktionsaktiviteter

– *Statusrapport fra formandskabet*

KOM (2011) 0688

Rådsmøde 3204 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2011) 0688 – bilag 2 (samlenotat)

KOM (2011) 0688 – bilag 3 (beslutningsreferat)

KOM (2010) 0560 – bilag 1 (henvendelse af 18/11-10 fra Danish Operators)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (12) – bilag 100 (side 296, senest behandlet i EUU 16/11-12)

EUU alm. del (11) – bilag 556 (side 1377, behandlet i EUU 8/6-12)

Energiministeren: Formandskabet vil på rådsmødet give en status for forhandlingerne om forslaget om offshoresikkerhed. Jeg vil ikke gå i detaljer på dette punkt, da jeg jo allerede indhentede mandat i Europaudvalget den 16. november. Siden da har formandskabet fået mandat til at indlede forhandlingerne med Europa-Parlamentet med henblik på at afslutte trilogforhandlingerne inden årets udgang.

2. Kommissionens meddelelse om vedvarende energi "Vedvarende energi: en stor aktør på det europæiske marked"

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2012) 0271

Rådsmøde 3204 – bilag 1 (samlenotat side 15)

Energiministeren: Kommissionen har netop fremlagt en meddelelse om vedvarende energi, som følger op på VE-direktivets krav om, at der senest i 2018 skal fremlægges en køreplan for vedvarende energi for perioden efter 2020. På grundlag af meddelelsen har formandskabet fremlagt rådskonklusioner med henblik på vedtagelse på rådsmødet.

Et af de emner, som naturligvis har været drøftet blandt medlemsstaterne, er spørgsmålet om behovet for øget EU-regulering vedrørende sikring af den miljømæssige bæredygtighed i forbindelse med anvendelsen af biomasse til energi. Regeringens holdning er, at Kommissionen hurtigst muligt bør fremsætte forslag om bæredygtighedskriterier for fast biomasse i regi af VE-direktivet. Det er ikke alle lande, der er enig heri, kan jeg roligt sige, heller ikke vore gode søsterlande Sverige og Finland, som jo eksporterer meget træ.

For så vidt angår rammerne om EU's politik på VE-området efter 2020 har langt størstedelen af medlemsstaterne desværre fremført, at der ikke er umiddelbart behov for, at Kommissionen fremlægger et sådant forslag til en post 2020 ramme.

I modsætning hertil er det regeringens holdning, at der er behov for en sådan ramme og for at fastsætte mål for vedvarende energi efter 2020 – og gerne snart – med henblik på at sikre den fornødne investeringssikkerhed for investorer på området.

Der er dog blandt medlemslandene bred enighed om, at formandskabets konklusioner på bedst mulig vis forener de mange forskelligartede holdninger i medlemsstaterne. Regeringen er enig i den holdning og kan på det grundlag støtte en vedtagelse af konklusionerne på rådsmødet.

Pia Adelsteen ville gerne vide, om det drejer sig om, at man rent faktisk bruger det indre marked. Hun tilføjede, at udvalget netop var kommet hjem fra en udvalgsrejse til England, hvor man problematiserede, at deres forsyningsvirksomheder for en stor del var ejet af udenlandske selskaber, og efterlyste, at de fik adgang til andres markeder. Det kunne de ikke, hvis direktivet ikke var implementeret ordentligt.

Jakob Ellemann-Jensen pointerede, at dette forslag er vigtigt, og anbefalede regeringen at bruge kræfterne på dette område. Det er mere vigtigt, end at vi får 1 mia. kr. i rabat.

Energiministeren bekræftede i svaret til Pia Adelsteen, at det er det indre marked, det handler om. Den liberalisering, som man vedtog i 1999, gik ud på, at inden 2019 skulle gasselskaberne adskilles fra de selskaber, som tog sig af transporten af gas for at øge konkurrencen. Det er et kernepunkt, når det drejer sig om

den almindelige økonomiske udvikling og konkurrenceudsættelse i Europa. Det er det faktisk også, når det gælder grøn omstilling. Det vil gøre udnyttelsen af energien langt mere effektiv.

Energiministeren tilføjede, at regeringen har en ret ambitiøs dagsorden, som handler om, at vi vil prøve at udvide det nordiske elmarked til at blive et Nordeuropæisk elmarked. Det drejer sig om at fjerne fysiske barrierer, men også om at fjerne regulatoriske barrierer. Nogle steder er priserne lave; andre steder er de høje. Det har både positive og negative konsekvenser. Det er svært at få alle energiselskaberne til at spille sammen.

3. Opfølgning til Det Europæiske Råd

a) Kommissionens meddelelse om det indre energimarked

b) Fremskridtsrapport

– *Præsentation og udveksling af synspunkter*

KOM (2012) 0663

Rådsmøde 3204 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Energiministeren: Næste punkt på dagsordenen har overskriften "Opfølgning på Det Europæiske Råd" med to underpunkter, nemlig:

1. Meddelelse om det indre marked for energi.
2. Statusrapport.

Kommissionen vil præsentere sin nye meddelelse om det indre marked for energi, som vi netop har modtaget. Meddelelsen stemmer overens med de forventninger, som vi har beskrevet i samlenotatet, der er oversendt til udvalget.

I statusrapporten, som vi også netop har modtaget, gennemgår formandskabet som forventet udviklingen på seks politiske områder, for hvilke der er sat frister eller prioriteter i konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd i februar 2011. Det er energieffektivitet, vedvarende energi, det indre energimarked, infrastruktur, eksterne energiforbindelser og atomkraft. På de fleste områder er det vores vurdering, at der er sket fremskridt i forhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råd, men der udestår fortsat en hel del, før EU er i mål.

Jeg vil på mødet særligt give udtryk for behovet for en indsats for større energieffektivisering, for øget anvendelse af vedvarende energi, for en effektiv gennemførelse af det indre marked og for en omfattende udbygning af EU's energiinfrastruktur.

Punkt 10. Rådsmøde nr. 3206 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse – beskæftigelses- og socialdelen) den 6.-7. december 2012

Under dette punkt på Europaudvalgets dagsorden forelagde ligestillingsministeren punkt 5 på rådsmødedagsordenen.

Punkt 1, 4 og 6 var forelagt af beskæftigelsesministeren under punkt 6 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 2 og 3 var forelagt af socialministeren under punkt 7 på Europaudvalgets dagsorden.

Punkt 7-9 var forelagt af sundhedsministeren under punkt 1 på Europaudvalgets dagsorden.

5. Bekæmpelse af vold mod kvinder

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3206 – bilag 4 (samlenotat side 67)

Ligestillingsministeren: Som punkt 10 på dagsordenen for EPSCO-rådsmødet den 6. december skal der vedtages rådskonklusioner om vold mod kvinder.

Rådskonklusionerne er fremlagt som led i EU's halvårslige opfølgninger på FN's Beijinghandlingsplan.

Punktet forelægges hermed udvalget til orientering.

Rådskonklusionerne bygger på en omfattende faglig rapport fra det europæiske ligestillingsinstitut.

Rapporten slår fast, at der i alle medlemslande er fokus på bekæmpelse af vold mod kvinder. Alle medlemslande har f.eks. vedtaget handlingsplaner til bekæmpelse af denne form for vold.

Men rapporten viser også, at medlemslandene har nogle udfordringer i forhold til at sikre tilstrækkelig hjælp og støtte til de voldsramte kvinder. Flere af rapportens konklusioner og anbefalinger er afspejlet i rådskonklusionerne.

Med rådskonklusionerne har det cypriotiske formandskab påpeget, at de mange piger og kvinder, som udsættes for partnervold, har brug for støtte og hjælp. Landene bør derfor fokusere på både forebyggelse af volden og tilbud om støtte, når volden er indtrådt.

I konklusionerne nævnes det, at støtte til piger og kvinder udsat for partnervold kræver en koordineret og sammenhængende indsats. Alle relevante aktører og sektorer skal inddrages i hjælpen og støtten til ofrene. Samtidig lægges der vægt på, at der sker en opkvalificering af de relevante fagfolk.

Desuden fastslår konklusionerne, at der også bør være fokus på mænds roller. Voldsudøvere skal retsforfølges, men det er også vigtigt at opmuntre mænd til at stå frem som rollemodeller og sige fra over for partnervold.

Bekæmpelse af vold mod kvinder og piger ligger mig meget på sinde, og fra dansk side har skiftende regeringer haft en fælles målrettet og tværsektoriel tilgang til bekæmpelse af volden.

Vi har gennem ikke mindre end tre handlingsplaner og strategier sat fokus på netop forebyggelse og støtte til volds ofre, ligesom retsforfølgelsen af voldsudøvere også har været på dagsordenen.

Danmark valgte under vores forrige EU-formandskab i 2002 netop at følge op på Beijinghandlingsplanen vedrørende bekæmpelse af vold mod kvinder.

Dengang fremlagde vi en rådskonklusion med 7 indikatorer. Cypern har nu taget fat på indikator 3 om støtte til ofre, så vi på EU-plan kan vurdere, om der er sket fremskridt på området.

I Danmark følger vi regelmæssigt op på alle de 7 indikatorer. For bare et par uger siden offentliggjorde vi sammen med Statens Institut for Folkesundhed en omfangsrig rapport med bl.a. data om indikatorerne.

Danmark agter derfor at støtte vedtagelsen af rådskonklusionerne.

Pia Adelsteen spurgte, hvorfor man ikke også behandler et forslag om vold mod mænd.

Ligestillingsministeren sagde, at det ene ikke udelukker det andet, men i denne sammenhæng drejer det sig om vold mod kvinder, fordi FN's handlingsplan kun handler om vold mod kvinder.

Pia Adelsteen pointerede, at der altså også er nogle kvinder, som slår mænd.

Ligestillingsministeren gentog, at FN-handlingsplanen kun drejer sig om vold mod kvinder, men vor egen handlingsplan handler også om mænd.

Nikolaj Villumsen syntes, det var rigtigt godt, at FN tager denne sag op. Vold mod kvinder er også et problem i Danmark. Det drejer sig både om visse kvinders liv og om børnenes opvækst. Det er forfærdeligt, at frustrerede mænd ender med at gøre noget så forfærdeligt som at tæske kvinder. Det afgørende er, at man sikrer, at disse mænd kan få hjælp.

Ligestillingsministeren pegede på, at vi ligger rigtigt godt i Danmark, hvor volds-tallene går i den rigtige retning.

Eventuelt – kvindekvoter

Ligestillingsministeren: Til slut vil jeg kort orientere om, at det cypriotiske formandskab har inviteret landene til en uformel frokostdrøftelse om Kommissionens direktivforslag om kønsfordelingen i bestyrelser. Det ved jeg interesserer rigtig mange i dette udvalg.

Det er vurderingen, at der er en række uklarheder i det forslag, Kommissionen har fremlagt. Det har også været det billede, der har tegnet sig i medierne og i øvrigt også blandt nogle af politikerne i Folketinget.

Jeg ser derfor også frem til at høre de andre landes umiddelbare reaktioner på direktivet.

Jeg vil gerne gøre det helt klart her i dag, at den danske regering fortsat er imod kvoter. Det vil jeg selvfølgelig også tydeliggøre under den uformelle frokostdrøftelse.

I forhold til den videre proces med direktivet vil regeringen fremlægge et grund- og nærhedsnotat for Europaudvalget med kopi til Ligestillingsudvalget efter den sædvanlige procedure.

Pia Adelsteen havde efterhånden forstået, at regeringen ikke går ind for kvoter, men spurgte, om ligestillingsministeren mente, det var noget, EU overhovedet skulle regulere.

Ligestillingsministeren sagde, at der er en del uklarheder i forslaget. Dem er man ved at undersøge. Der vil komme et nærhedsnotat medio december. Frokostdrøftelsen er et uformelt møde, hvor man får mulighed for at drøfte forslaget. Regeringen er i fuld gang med at analysere forslagets nærmere indhold, både i forhold til nærhedsprincippet og i øvrigt.

Mødet slut kl. 14.15

Ref.: BE/its